

Chefen har ordet:

Gott Nytt År! Jag hoppas och önskar att 2017 börjat i lugnets tecken. Det gångna året har innehållit många överraskningar som bland annat påverkat och kommer att påverka vår säkerhetspolitiska situation.

Två val har förvånat oss, Brexit-omröstningen i England och det amerikanska presidentvalet. Många frågor har ställts i båda fallen och svaren och dess konsekvenser låter vänta på sig. En sak är dock säker; framtiden kommer att kräva nya ställningstaganden för den försvarsmakt vi tjänat och som vi i dag stödjer bland annat genom veteranarbetet.

Utvecklingen i vårt närområde har under 2016 ytterligare försämrats. Den ryska utvecklingen fortsätter i en riktning där dess krigsmakt förstärks och utnyttjas i offensiva syften, även utanför landets territorium. I Sverige har ett försiktigt uppvaknande skett och vår egen förmåga till landets försvar prioriteras. I dag finner vi åter förband stationerade på Gotland, dock med en liten styrka. Det kommer att krävas stora resurser och tid för att det svenska totalförsvaret åter kan bedömas som trovärdigt.

På trettondagsafton släppte Dagens Nyheter en Ipsos-undersökning där två av tre tillfrågade har lågt förtroende för försvarets förmåga att försvara Sveriges gränser mot intrång och kränkningar av främmande makt. Majoriteten vill öka de ekonomiska resurserna till försvaret och 40 procent anser att Ryssland är ett hot mot Sveriges säkerhet. Endast 10 procent har

stort eller ganska stort förtroende för försvarsförmågan. Den andelen var 16 procent 2015.

Opinionsundersökningen ger ett dåligt betyg till den försvarspolitik som förts de senaste åren av våra politiska partier. Kan regering och riksdag inte övertyga sina egna medborgare om att Försvarsmakten kan försvara landet går det knappast att övertyga omvärlden.

Den försvars- och säkerhetspolitiska debatten har nu tagit fart och det är nödvändigt att 2015 års försvarsbeslut snarast genomförs och kompletteras med ytterligare resurser för dess trovärdighet såväl inom- som utomlands.

Livaktig förening

Under året har vår kamratförening genomfört flera aktiviteter under trevliga former. Vid årsmötet i april träffades 90 medlemmar och författaren Jan-Olof Nilsson höll då ett intressant föredrag om hur andra världskriget på olika sätt påverkade oss i Halland och då inte minst vad det gäller kärleken.

Vi har deltagit vid veterandagen, Lv 6 sommaravslutning, Lv 6 samling med dess kamratföreningar och FN-dagen. Året avslutades med den traditionella jullunchen med sedvanligt lotteri.

Vid alla våra sammankomster har vi glädjen att flera medlemmar ställer upp med lottpriser. Jag vill framföra mitt varma tack till dessa sponsorer!

Det blev en utlandsresa 2016 genom att vi gjorde ett undantag från vår reseverksamhet. I mitten av september for vi med dubbeldäckad buss till Nederländerna. Bussen var fylld med både folk och tillbehör för en kamratresa. Om resan kan ni läsa på annan plats i tidningen. Under förtjänstfull ledning av Gunnar Ohlsén och med stöd av goda historieberättare som Anders Eidergård, Lars-Roland Broström, Lars Björk och familjen Jan Dorf vill jag påstå att resan blev mycket lyckad och uppskattad.

I skrivande stund ser det ut som om det blir en utlandsresa även 2017 och då österut med det finska hundraårsfirandet som tema.

Till årsmötet innevarande år har vi inbjudit en hallänning som har de internationella

frågorna som specialitet. Exakt datum och information om årsmötet publiceras så fort vi har svar på vår inbjudan.

Under 2017 ser vi också fram emot att få vara med som värdar vid det nordiska militära kamratföreningsmötet. Mötet kommer att hållas här i Halmstad med start onsdagen den 14 juni och avslutning med högtidsmiddag lördagen den 17 juni. Jag hoppas att vår förening blir väl representerad vid mötet.

2017 är också ett jubileumsår för vår förening! Kamratföreningen grundades 1937 och på något sätt kommer vi under året att uppmärksamma detta. Överste Gyllenkroks devis "Kamratskap för all personal" gäller alltså!

Avslutningsvis vill jag tacka alla kamrater för ett bra 2016 och önska er alla ett gott kamratår 2017!

Johan Rydén
Ordförande

Årsmötet 2016

Fredagen den 15 april 2016 hölls årsmöte i Lv 6 aula med drygt 70 medlemmar närvarande.

Föreningens ordförande, Johan Rydén, inträdde till regementets igenkänningssignal, varefter fanföra inmarscherade med kamratföreningens fana och Hallands regementes fana.

Ordföranden hälsade de närvarande välkomna, varvid han särskilt vände sig till dagens föredragshållare, författaren Jan-Olof Nilsson, inbjudna gäster, hedersledamoten Arne Hedman och Halland Wind Band, veteraner ur Hemvärnets musikkår i Halland.

Ordföranden höll parentation över de medlemmar som avlidit sedan föregående årsmöte varefter musikkåren spelade Våren av Edvard Grieg.

Musikkåren, under ledning av dirigenten Jan-Eskil Andersson, genomförde därefter en mycket uppskattad konsert.

Förhandlingar

Därefter vidtog årsmötetsförhandlingar enligt fastställd dagordning:

§ 1 Föreningens ordförande, överste Johan Rydén, förklarade årsmötet 2016 öppnat.

§ 2 Johan Rydén valdes till ordförande och Jan Dorf till sekreterare för mötet.

§ 3 Lars Ahlberg och Anette Sköld valdes att jämte ordföranden justera årsmötets protokoll.

§ 4 Årsmötet fastställdes vara stadgeenligt utlyst.

§ 5 Utdelad föredragningslista för mötet fastställdes.

§ 6 Styrelsens verksamhets- och förvaltningsberättelse föredrogs och lades med godkännande till handlingarna.

§ 7 Revisor Rolf Eklund redovisade revisorernas berättelse.

§ 8 Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för 2015 års förvaltning.

§ 9 Årsmötet godkände styrelsens förslag om oförändrad medlemsavgift på 100 kr för 2017.

§ 10 Styrelsens förslag till arbetsplan för verksamhetsåret 2016-2017 fastställdes.

§ 11 Styrelsens förslag till resultatbudget för 2016 fastställdes.

§ 12 Inga motioner hade inkommit.

§ 13 Johan Rydén omvaldes till föreningsordförande, tillika styrelsens ordförande, för 2016-2017.

§ 14 Till styrelseledamöter under två år omvaldes Lars Björk, Lars Folkesson och Christer Eliasson samt nyvaldes Niclas Haglund.

§ 15 Till ersättare under ett år omvaldes Lena Wallin, Peter Höglund och Jennie Mared.

§ 16 Till revisorer omvaldes Gunnar Johansson och Tommy Jacobson, och till ersättare omvaldes Bo Hervén och Rolf Eklund.

§ 17 Till valberedning omvaldes Thomas Andersson (sammankallande), Tomas Andersson och Joachim Bergqvist.

§ 18 Inga övriga frågor.

§ 19 Ordföranden tackade styrelsen, avgående styrelseledamoten Bengt Malmsten och övriga funktionärer.

§ 21 Ordföranden tackade alla för visat intresse och förklarade årsmötet avslutat.

Ordföranden utdelade SMKR:s förtjänstplakett i silver till Bengt Malmsten för dennes tioåriga period som ledamot i kamratföreningen.

Ordföranden delade ut Kamratfondens stipendium om vardera 2 000 kr till Dieter Friedrich och till Garnisons- och Luftvärnsmuseet Halmstad. Friedrich fick stipendiet som erkänsla för mångårigt engagemang i kamratföreningen och som mecenat. Han har vid föreningens resor varit ett stöd i olika sammanhang, samt har bidragit till Garnisonsmuseets samling av marschmusik.

Garnisons- och Luftvärnsmuseet tilldelades stipendiet som erkänsla för förtjänstfullt stöd i samband med kamratföreningens olika sammankomster samt för arbetet med att bevara och visa militärhistorisk verksamhet i Halland.

Middag intogs på officersmässen, dit Johan Rydén kunde hälsa ett 60-tal gäster och medlemmar välkomna. Allt var perfekt regisserat av klubbmästaren Lars Folkesson.

Dagens hedersgäst, överste Anders Svensson, C Lv 6, framförde gästernas tack för middagen och den sedvanligt fina inramningen vid årsmötet.

Dagen avslutades med kamratlig samvaro på officersmässen, med bland annat förnämliga lotterier med vinster skänkta av Göran Lundahl, Ann-Louise Carlsson, Lars Folkesson och Gunnar Ohlsén.

Jan Dorf
Sekreterare

Årsmötet 2017 äger rum fredagen den 7 april

Upplevelserik Hollands-resa

Årets resa gick till Nederländerna (visäger Holland) den 15–18 september. Intresset var så stort att resan var överbokad efter en dag! Resekommittén ändrade då till dubbeldäckare, som väl var.

Det var 68 förväntansfulla, glada och laddade resenärer som samlades torsdagen 15 september kl 05.15 (observera tiden!) som vanligt utanför nuvarande Luftvärnsregementets (f d I 16/Fo 31 och Hallandsbrigadens) kaserner och bussen från Erlings resor med namnet Smålandsbussen körde enligt plan söderut kl 05.30. I bussens övre bakre del hördes ljud och traditionella uttryck under stor del av resan.

Resan gick via Malmö och Öresundsbron. Vid rastplatsen Bogö By vid Faröbroarna gjordes ett första rejält stopp för tidig ”lunch à la Jarl” utomhus i jättefint väder. Då lunch och dryck var inmundigade fortsatte resan, via färja Rödbby-Puttgarden, till raststället Brunautal söder Hamburg där stopp för fika/lunch gjordes.

Under resan jobbade busservitörerna Lars och Gunnar bra. Vi fick även information om att denna dag var det 32 grader i Arnheim! Lars Roland Boström och Anders Eidergård informerade om Operation Market Garden.

Filmen ”En bro för mycket” visades under bussresan.

Efter förseningar med trafikstockningar i Tyskland och vissa felkörningar kom vi till slut till Postillion Hotel Arnheim. I stället för 19.00 anlände vi 21.30. Det blev en god kvällsbuffé direkt, sedan avlastning av bussen och inkvartering på hotellet. Trötta men glada gick vi till sängs. Under natten var det åska och regn.

Fredagen 16 september inleddes efter frukost med buss kl 08.00 in till Arnheim. Vädret hade klarnat. Det blev studiebesök vid Opera-

Deltagarna samlade på ”Afsluitdijk”. Foto: Claes Norelov.

Gunnar Ohlsén informerar inför museibesöket.

Airborne Museum Hartenstein med ingången till vänster. Foto: Bo Westman.

tion Market Gardens slagfält, informationsplatsen, utemuséet och informationsplatsen vid den berömda Arnhebron. Här slogs ju Frosts 2. bataljon, Lion, in i det sista.

Klara där åkte vi till snabbt kaffestopp och sedan till Airborne Museum Hartenstein. Det var mycket sevärt, en plats jag aldrig glömmer! Runt muséet såg vi många äldre engelska veteraner och fordon från kriget. Alla förberedde sig för kommande dags stora evenemang – minnesdagen av luftlandsättningen 17 september 1944. Dessa veteraner blev pratade med, fotograferade, kramade och pussade.

En god traditionell holländsk lunch med svampsoppa med olika snittar inmundigades på restaurang Kleyn Hartensteyn invid Airborne Museum.

Efter detta besökte vi krigskyrkogården Oosterbeck War Cemetery. Väl timat var där en minnesstund för både holländska och brittiska stupade. Tal hölls, musik spelades och kransar lades ned.

Reseguiden Gunnar Ohlsén, lokala Hollandsguiden Emilie Dorf samt en engelsk veteran som deltog vid luftlandsättningen 1944. Foto: Jan Dorf.

När vi studerat färdigt luftlandsättningarna i september 1944 tog vi bussen mot Haarlem. Under resan berättade Bo Westman och Jarl Wallefors om Nijmegenmarschen. Bo om jubileumsåret 1997 och Jarl om marschen som han genomför ett antal gånger. Före Haarlem informerade Emilie Dorfallmänt om Holland.

I Haarlems utkant inkvarterade vi oss på Hotell van der Valk och kvällen avslutades med en gemensam god middag på hotellet.

Efter natt på hotellet startade dag tre, lördagen, med busstur till centrala Amsterdam. Vi besökte i olika grupper Anne Frank-muséet. Utanför upptäckte vi många tusen vandrande personer! Efter frågor fick vi reda på att de gick ”Dam tot Damloop”, en 16 km vandring från Amsterdam till Zaandam – 2015 deltog ca 50 000 personer. Sedan gjorde vi en mycket uppskattad varierande rundtur med kanalbåt i Amsterdams många kanaler.

Färdiga gick vi en kort sträcka till lunchstället. Resten av eftermiddagen var enskild fri tid. Vår grupp besökte bland annat ett världsberömt speciellt lokalt distrikt, bloms-

termarknaden och Rembrandttorget, där vi tog en svalkande öl. Och överallt dessa cyklister. Här och där och överallt!

Efter bussresa tillbaka till hotellet, avslappning och förberedelser, var det fri tid. Vi tog taxi till centrala Haarlem. Efter lokal vandring runt tog vi oss till ett speciellt förbokat ställe: Jopenkerk!

Femton personer gick in i en kyrka från 1407. Väl inne såg vi varför vi var där: I den före detta kyrkan var det nu ölbryggeri. Vid altarets plats var numera en bar. Vi åt och drack gott. Ett annat par fick inte gå in i en annan kyrka – där var det whiskeyprovning!

På söndagen, efter frukostbuffén, avgick bussen från vårt hotell i Haarlem. Vi gjorde ett stopp för studiebesök av den konstgjorda vattenbarriären ”Afsluitdijk” – klart sevärt!

I samband med samling för gemensamt foto uppvaktades med sång två deltagare som fyllt år: Inga-Lena Rydén och Magnus Petersson.

Resan fortsatte med stopp för lunch öster om Oldenburg fram till det viktigaste obligatoriska stoppet på hemresan: Bordershop i Puttgarden.

På rundtur i Amsterdam med kanalbåt. Foto: Bo Westman.

Suzanne Söderberg, Rolf Söderberg, Bo Criwall, Dieter Friedrich och Ing-Marie Criwall släcker törsten utanför Hartenstein and Laurie restaurant. Foto: Bo Westman.

”Inget stopp utom Bordershop!” Men jag har aldrig sett så lite folk där som då. Tack, snabbare gick det för oss då.

Under återresan berättade vår veteran Axel, 96 år, uppskattade historier från förr och Lars visade filmen ”Narva” från 2015 med koppling till förra resan. Det var en film om estländare som slogs på var sin sida i kriget 1944 och var en estländsk försoningsfilm – ”låt detta vara historia, nu går vi som nation vidare tillsammans”.

Vår ordförande tackade de inblandade och utlovade någon form av present vid senare tillfälle.

Resan gick sedan via färja Helsingör-Helsingborg till Lv 6 i Halmstad dit vi anlände sent på grund av trafikstockningar i Tyskland och otur vid färjeavgångarna. Vi själva var sedan inte hemma förrän 01.30!

Tack Gunnar, Jan, Lars B och Göran L, föredragshållare, busschaufförer och deltagare som gjorde resan oförglömlig!

Bo Westman
F d löjtnant vid I 16

RESOR GENOM ÅREN:

2002	Gadebusch	2008	Prag	2014	Tyskland och Danmark
2003	Köpenhamn	2009	Slagfält i Halland	2015	Estland med Narva
2004	Lützen	2010	Berlin	2016	Nederländerna
2005	Lund	2011	Göteborg	2017	Finland (planerad)
2006	Polen	2012	Gadebusch		
2007	Västergötland	2013	Skillingaryd		

Hallands regementets och Hallandsbrigadens Kamratförening fyller 80 år

Den 19 september 2017 bör vi medlemmar ägna en särskild tanke åt Axel Gyllenkrok, ty söndagen den 19 september 1937 bildades kamratföreningen.

Dåvarande regementschefen friherre Axel Gyllenkrok var, som greve Axel Kalling en gång skrev, ”ingen dussinmänniska, han var en ovanligt rikt begåvad och färgstark personlighet med kunskaper och intresse inom livets alla områden.” Gyllenkrok var till och med så begåvad att han drev på arbetet med

Friherre Axel Gyllenkrok. ”Han var en skicklig skribent, observant, klar och ofta bitande ironisk”, skrev Bengt Holtze. Foto: Digitalt museum.

att förverkliga tanken om en kamratförening. Ett arbete som påbörjats redan 1935 i avsikt att ”sammanknyta alla dem, som burit regementets uniform.”

Storm blev sol

Natten till den 19 september 1937 utbröt ett mycket häftigt oväder, med stormbyar och slagregn. Därför purrades den personal som haft hand om olika arrangemang redan kl 04:00. Saker och ting rättades till och allt eftersom förmiddagen fortgick förbättrades vädret. Vid öppningsceremonin kl 11:00 bröt solen fram.

Vid kasernerna hälsade överste Gyllenkrok de två regementena, det ”nya” som utgjordes av i tjänst varande personal och det ”gamla” som utgjordes av ”föredettingar”, varefter ”regementena”, med musikkår och fanvakt i täten, avmarscherade till Gipen för korum och vidare högtidligheter.

Middagstal

Under kvällens middag yttrade sig bland andra regementschefen och han tryckte på:

1. Solidaritet och kamratskap mellan all personal vid regementet.
2. Känsla av gemenskap, arbete och mål mellan äldre och yngre generationer.
3. Känsla av gemensamt mål och ömsesidig uppskattning mellan hembygdens befolkning och den militära organisationen.

Disponent Carl Steen, Getinge, överlämnar kamratföreningens nya fana till överste Henrik Wrede på kaserngården den 16 juni 1946. Foto: Arkiv.

Första numret av kamratföreningens medlemsblad, liksom en medlemsmatrikel, utkom lagom till jul 1937. I medlemsbladet gavs en skildring av hur föreningen bildades och det framhölls att avsikten var att, kostnadsfritt, utge tidningen kvartalsvis. Detta visade sig snart vara omöjligt. Man fick nöja sig med en utgåva per år, något som alltför är fallet.

2 000 medlemmar

Den första medlemsmatrikeln upptar 2 000 namn, ett rekord. Efter beredskapstiden sjönk antalet medlemmar och 1951 nåddes ett bottnerekord om 308 medlemmar.

Genom ett idogt arbete på flera håll ökade antalet därefter successivt och vid regementets nedläggning var antalet 1 300. I skrivande stund (2017) är vi 1 010 medlemmar, varav

omkring två tredjedelar är ständiga medlemmar.

Kamratföreningens historia har nedtecknats i ett antal nummer av medlemsbladet (bland annat genom Clas Wessén och Karl-Gustav Ekström) likväl som i de två historieböckerna (genom Eric Hägge och Göran Nordblom) som spänner över perioderna 1624–1961 respektive 1962–2000.

Omfattande verksamhet

Föreningens verksamhet under dessa 80 år har varit omfattande och skiftande. Från att inledningsvis ha varit inriktad på regementets dag utvidgades verksamheten till utbyte med danska vänföreningar och sedan övriga Norden. Sedermera ökade även samverkan med Flottans Män i Halmstad och med F 14

Föreningens ordförande:

1937–1938
Axel Gyllenkrok
1938–1940
Nils Bildt
1941–1944
Ivar Lindquist
1944–1947
Henrik Wrede
1947–1951
Magnus Hedenlund
1951–1954
Petrus Lande
1954–1957
Carl Klingenstierna
1957–1959
Arne Mohlin
1959–1960
Tage Olihn
1960–1968
Nils Juhlin
1968–1976
Lage Wernstedt
1976–1980
Carl-Gustaf Tiselius
1980–1983
Gustaf Malmström
1983–1988
Rune Morell
1988–1993
Göran Wetterlundh
1993–1995
Per Källström
1995–1996
Peter Jonsson
1996–1998
Mats Welff
1998–2001
Arne Hedman
2001–2005
Anders Emanuelson
2005–
Johan Rydén

kamratförening. Studieresor har även förekommit, såväl inom som utom riket. Här kan nämnas resmål som Älvsborgs fästning, Kronborg, Norra Själland, Snapphanebygden, Roskilde domkyrka och Mästocka övnings- och skjutfält.

Kamratföreningen har haft tre särskilda avdelningar: Stockholmsavdelningen (1947–2012), Göteborgsavdelningen (1953–2002) och Malmöavdelningen, senare Skåneavdelningen, (1957–2002). Även i dessa avdelningars regi har många aktiviteter och utflykter företagits. Stockholmsavdelningen genomförde under en period ”Östersjön runt” och årligen högtidlighölls minnet av överste Georg Carl von Döbeln på Johannes kyrkogård i Stockholm. Faktum är att Stockholmsavdelningen inte är helt död utan lever vidare som Klubb 16.

Årliga resor

Efter regementets och brigadens nedläggning 2000 betonade styrelsen vikten av medlemsaktiviteter. Sålunda beslöts att årligen företa minst en resa, vartannat år till utlandet och vartannat år inom landet. Dessutom tillkom jullunchen som blivit en mycket populär begivenhet med omkring 80 deltagare.

Försök med infanterifest och pubaftnar har dessvärre inte slagit lika väl ut, men det hindrar inte att föreningen måste betraktas som både livskraftig och aktiv.

Det finns all anledning att se ljust på kamratföreningens framtid. Axel Gyllenkrok kan le från sin himmel. För det var väl ändå där han hamnade när han väl fått räkna av sin tid som infanteribefälhavare i Karlskrona?

Lars Ahlberg
F d officer
vid I 16 och IB 16

Veterandagen 2016

Den 29 maj högtidlighölls Veterandagen lokalt – en dag för veteraner från Försvarmakten och andra organisationer. På Veterandagen hedras alla som gjort insatser för nationen och internationella fredsinsatser. Minnesstenen sedan 2012 i Norre Katts park är den naturliga samlingsplatsen.

Till toner från Hemvärnets musikkår i Halland skedde samling utanför Rådhuset vid Stora torg i Halmstad.

Firandet inleddes med en parad genom centrala Halmstad, där kransen fördes längst fram, följd av Hemvärnets musikkår i Halland, fanbärare och en lång rad veteraner.

Vår regementskamrat Conny Hansen stod för anförandet under ceremonin. ”Vi som är eller har varit en del av vårt försvar ska med stolthet kunna minnas vårt arbete och de kamrater som omkommit i tjänsten. En gång veteran, alltid veteran!” avslutade Conny Hansen sitt tal. Därefter lades krans ner vid minnesstenen med hjälp av representant från Fredsbaskrarna i Halmstad.

Efter ceremonin inbjöds deltagarna till Sol-dathemmet i Halmstad där det serverades pyttipanna. Jörgen Sennow från Försvarmaktens Tekniska skola höll föredrag under temat ”Att jobba som enskild observatör i FN”. Sennow berättade om sina erfarenheter från tjänstgöringen i Syrien 2012.

Jan Dorf
Fanförare, kamrat-
föreningens fana

Fanförarna uppställda vid minnesstenen. Vår fanförare, Jan Dorf, två från höger.
Foto: Fredrik Finér, FMFS.

Här vilar gratialisten i
Kungl Västgöta Dals reg:e

S P KRONA

* 8/6 1851 † 5/10 1938

Hans maka MATHILDA

* 18/5 1854 † 19/7 1940

Indelte soldaten S P Krona

*Vid ett besök på Södra begravningsplatsen
i Lidköping fick jag syn på en grav
som fångade mitt intresse. Gravstenen
hade följande inskrift (se här bredvid):*

En liten skylt i gravens hörn upplyste om att den ansågs vara av kulturhistoriskt intresse. Gravstenen är i svart granit. Om det kulturhistoriska ligger i stenens svarta granit, i den ovanliga titeln gratialist, eller i Västgöta Dals regemente, som numera är mer eller mindre bortglömt i bygden, har jag inte kunnat utröna. Kanske är det en kombination av dessa tre.

Av kyrkogårdsförvaltningen fick jag namn på gravrättsinnehavaren: Lars Strömberg, professor emeritus i statsvetenskap vid Göteborgs universitet. Krona var hans farmors far. Uppgifterna nedan härrör i allt väsentligt från Lars Strömberg.

Sven Petter Krona anställdes som soldat för Strö rote i Strö socken på Kålland (numera Lidköpings kommun) år 1870, 19 år gammal. Han efterträdde då sin far Gustaf Jonsson Krona. Soldattorpet, som nu är rivet, låg på Kallegårdens ägor. Sven Petter Krona blev 1882 vicekorpral, men återgick 1887 på egen begäran till menig soldat.

När indelningsverket upphörde 1901 var Krona 50 år och hade "tjänst utmärkt väl" i 31 år. Han valde då att ta avsked och beviljades gratial (pension) från Vadstena krigsmanshuskassa, blev gratialist.

Efter avskedet flyttade Krona till Storegården i Rackeby (grannsocken till Strö), där han arrenderade mark, på vilken han odlade

grönsaker. Under skördetid drog han sina alster på handkärria drygt en mil in till torget i Lidköping, där han i början av 1900-talet blev en känd profil. På ålderns höst flyttade S P Krona med maka in till Lidköping, där han avled 1938.

Krona hade åtta barn. Av dessa blev en, Carl Viktor, också indelt soldat vid Kållands

Krona på sin 85-årsdag.

kompani. Med roten fick han byta namn till Järnqvist. Han tog avsked 1904 men hann alltså tillhöra Hallands regemente tre år. Tre generationer Krona (Järnqvist) tjänade således Kållands kompani av Västgöta Dals regemente i närmare 100 år.

Det är trevligt att ännu, 115 år efter indelningsverkets upphörande, finna en del spår från när Västgöta Dals regemente blev Hallands regemente.

Rune Morell

*F d överste
och regementschef*

Soldathemmet utvecklar – startar butik

Soldathemmet i Halmstad öppnade i oktober 2016 en butik i befintliga lokaler.

Vi säljer kläder och tillbehör för soldater, poliser, ordningsvakter och friluftsintrasserade.

Soldathemmet har öppet måndag-torsdag 9.00-15.00, fredag 9.00-14.00 och onsdagkvällar 18.00-21.30.

Välkommen in!

**Annelie Svensson
med personal**

FOTO: JAN ERIK NORDBERG

45-årsminne:

Regementets första högvakt och plutonfälttävlan 1972

”Torsdagen den 10 augusti 1972 blir en märkesdag i Hallands regementes historia. Klockan 11.30 på torsdagen ställde nämligen en trupp från I 16 upp på Sergels torg i Stockholm för att med fana i täten marschera längs Hamngatan och Kungsträdgården mot Kungliga slottet. Under dagarna fram till lördag kväll kommer I 16 att ansvara för vakthållningen på slottet, och det är första gången som Hallandsregementet fått detta högvaktsuppdrag.”

Hallands regementes högvaktsstyrka på marsch mot slottet. Fotograf okänd.

”Debuten på torsdagen blev mycket lyckad. Solen sken, massor av turister och flane-
rande stockholmare kantade marschvägen, och överkommendanten på slottet – överste

Nils-Ivar Carlborg – var full av beröm över hallänningarnas goda ordning”. (Utdrag ur *Hallandsposten* 1972)

Från I 16 deltog drygt trettio man. I spetsen för truppen fanns vakthavande officeren, major Carl-Gustaf Bergensträhle, och vaktchefen, löjtnant Hans Andersson. Manskaper var från Livkompaniet (plutonchefsskolan, PBS, och BSI 71/72, där jag ingick), förstärkta med ett antal gruppchefer från sjunde och åttonde kompanierna.

Förutom slottet bevakade vi även Armémuseum.

Vid torsdagens marsch till slottet spelade Strängnäs militärmusikkår och i täten för högvaktsstyrkan bars Hallands regementes fana av löjtnant Mats Eriksson. Dagen förflöt enligt

planen. Enda noterade intermezzot var några närgångna utländska turister, som dock efter tillsägelser åtlödde och avlägsnade sig.

Själv var jag post nummer 5, Norra slottsvalvet på Lejonbacken.

På icke högvaktstid besökte vi alla även Drottningholms slott, Kaknästornet och Vasamuseet.

Ett eget speciellt minne är att onsdagen föregick vi sex man på Berns för första gången!

Ett pansarregemente avlöste oss och vår återresa till Halmstad gjordes på söndagen.

Plutonfälttävlan 1972

Vid inryckningen 1971 sade läkaren att jag ”hade kondition som en hemmafru”. Därför blev jag ytterst stolt över min och BSI:s insats

Vinnarna i plutonfälttävlan 1972. Stående från vänster: Lars Herbertsson, Erling Nilsson, Leif Bramsell, fänrik Tyko Rös, Kjell Gustavsson, Agne Skoglund, Bo Westman, Kjell Svensson (nu Backholm), Lars Nielsen (nu Bastholm) och sergeant Björn Andersson. Knästående från vänster: Bengt Alfredsson, Jan-Åke Stendahl, Claes Persson, Göran Eliasson (nu Lago), Erik Karlsson, Mats Troedsson samt Jan Jacobsson. Fotograf okänd.

vid tävlingen. Förutom 15 värnpliktiga deltog vår chef, fänrik Tyko Rös, och ställföreträdande sergeant Björn Andersson.

Tävlingen bestod i fältskjutning, handgranatkastning, hinderbana, förflyttning på cykel, orientering 6 km, orientering 5 km, fältskjutning, orientering fri, ammunitionsbärning samt slutligen förflyttning cykel. Allt i den ordningen.

Vid målgången utanför det nuvarande motorområdet stod major Sjöberg och regementschefen, överste Lage Wernstedt, och applåderade oss. Vi hade nämligen vunnit! Bataljonchefen, major Klintestam, samt kompanichefen, major Hans Johnsson, gratulerade oss var och en.

Våra placeringar blev (se tävlingsordningen ovan): 1, 2, 1, 2, 1, 1, 1, 1, 10 och 6. Starka att bära var vi inte men annars gick det bra!

Efter vård, personlig hygien och mat tror jag att dödströtte jag sov i ett dygn i sträck!

Vid vårt (BSI 71/72) 45-årsjubileumsmöte i september 2016 pratades det mycket om detta.

Vi nio deltagare insåg att detta är ett stort minne för livet.

Bo Westman
F d löjtnant vid I 16

Jullunchen 2016

Johan Rydén hälsar alla välkomna till bords.

I väntan på att få anträda julbordet.

Vart tog Hallandsbrigaden vägen?

Litauisk kulspruteskytt med fordonsmonterad kulspruta m/58.

Bandvagn 206 med robot 70 på taket.

Regeringen fattade i september 2000 beslut om överföring av svensk militär materiel och fordon, i säkerhetsfrämjande syfte, till Estland, Lettland och Litauen.

Hallandsbrigadens materiel delades upp i tre bataljonssatser. Två bataljonssatser levererades till Tauragé respektive Klaipeda i Litauen, medan den tredje satsen hamnade i Tapa, Estland.

Lars Björk

*Luftvärnsrobot 70.
Samtliga artikelfoton från litauiska försvarsmakten.*

Lena Wallin delade ut lotteripriser och kramar.

Mingel på fjärde våningen före julbordet.

Avslutning med kaffe och trevligt sällskap.

Samtliga foton:
Lars Björk

Mina fyra decennier inom Försvarmakten

Jag började på gruppchefsskola 1 (GS 1) på livkompaniet i oktober 1973. Där var mina befäl Göran Blomqvist, Björn Andersson och Sven Jägervall. Det var en tuff men mycket lärorik tid. Efter tio månader var vi anställda och kunde börja på gruppchefsskola 2 (GS 2). Mina befäl var Tyko Rös, Björn Andersson och Sven Jägervall.

Efter kompletteringsutbildning vid GS 2 P (påbyggnad) var jag mogen att gå ut på trupp. Det blev 8. kompaniet, med befälen Jan Dorf och Tomas Andersson. Det var en mycket trevlig och lärorik men, åter, tuff tid. Vilken stämning! Det var en fin tid vi hade tillsammans, helt otroligt bra. Och gud vad jag utvecklades. Fantastiskt duktiga befäl som på ett trevligt sätt lärde oss nyanställda officerare att gå vidare för att kunna utvecklas både som person och officer.

Där var jag till 1976, då jag blev tillfrågad av Ove Bergman på trosskompaniet om jag ville bli sjukvårdsbefäl. Jag tyckte detta var

intressant och kom över till sjukvårdsplutonen vid trosskompaniet. Efter ett antal längre sjukvårdskurser inom Försvarmakten började min resa för att rädda liv. En resa som fortsatt.

Jag var på sjukvårdsplutonen ända till 1981, då Ove åkte på FN-uppdrag till Cypern som sjukvårdsväbel. Jag fick ta över som chef för centrala befälsgruppen sjukvård tills han kom tillbaka.

Till F 14

Våren 1982 började jag på F 14 som ansvarig för sjukvårdsutbildning och fortsatte min sjukvårdskarriär genom att gå alla utbildningar inom flygvapnet för att senare bli lärare på Flygvapnets Räddningsskola, som då liksom nu ligger i Halmstad.

1985 åkte jag på FN-tjänst (samma befattning som Ove) och var där i åtta månader, samt ytterligare två månader i Libanon som sjukvårdsväbel.

Företagare

År 1988 startade Ove Bergman, Hans Andersson och jag företaget Utbildningsservice i Halmstad AB, med syfte att erbjuda företag skräddarsydda utbildningar i att rädda liv. Vi

utbildade på kvällar och helger till att börja med. Ove drog sig ur företaget efter bara några år, och tyvärr avled Hans Andersson nyårsdagen 1993.

Då tog brodern Carl Andersson över Hans roll. Vi jobbade väldigt intensivt med företaget och utvecklade det med bra resultat. 2010 tog jag över företaget ensam. Sorgligt nog avled Ove 2016.

Bevakningschef

År 1991 genomgick jag utbildningen som räddningsledare inom flygvapnet, samt en utbildning för att bli bevakningschef inom Försvarmakten. Därefter sökte jag tjänst som bevakningschef/räddningsledare i Halmstad, då vi ansvarade för flygsäkerheten på Halmstads flygplats.

Detta innebar att jag ett dygn var bevakningschef och nästa dygn, efter tre dagar, var jag räddningsledare för räddningsstyrkan på flygplatsen. Och så rullade det på... Till 1997 då våra vakter slogs ihop (I 16-F 14).

En del övergångsproblem mellan flygvapnet och armén blev det så klart, men Gert Bertilsson som samordnare gjorde ett briljant jobb och allt blev bra.

År 2000 lades I 16 ned och allt flyttades till FMHS (Försvarmaktens Halmstadsskolor). Efter diverse utredningar tilldelades vakten Lv 6 och räddningstjänsten FMHS. Jag valde vakten.

Utlandstjänst

Samma år, i januari, åkte jag till Kosovo för att jobba för OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe). Min huvuduppgift var brand- och sjukvårdstjänst. Jag skulle vara där i tre månader men blev kvar till augusti 2001.

När jag kom tillbaka till Halmstad placerades jag i vakten igen, nu som insatschef för insatsstyrkan. Det krävdes en del uppdater

FOTO: JAN ERIK NORDBERG

Artikelförfattaren demonstrerar räddningsutrustning. Akutryggsäcken innehåller allt som behövs för att rädda liv.

ringar i vapenhantering för mig. Efter mycket slit, och med instruktörer som ”slet sitt hår”, klarade jag detta också.

Sedan har det hänt en hel del i Försvarmakten, som de flesta vet. Men jag var kvar i Försvarmakten och under dessa år hade jag fortfarande en uppgift i vår organisation – utbilda i att rädda liv, utbilda insatsstyrkan i akut omhändertagande av skadad/sjuk person samt ansvara för kontroll av garnisonens hjärtstartare.

Jag fick möjlighet att avsluta min tjänstgöring den 12 december 2012, en möjlighet jag tog.

Jag är verkligen tacksam för att ha fått en sådan bra utbildning av Försvarmakten. Nu jobbar jag, och mitt företag, enbart med att rädda liv i vårt svenska samhälle.

Ett stort tack till Försvarmakten för en bra tid och en bra utbildning och utveckling. Och tack till goda kompisar och kamrater under alla år.

Bengt-Åke Andersson
F d bevaknings- och insatschef i Halmstads garnison

FOTO: LARS BJÖRK

Samverkan med polisen var en del av jobbet.

Läget vid Luftvärnsregementet

Det har naturligtvis inte undgått någon att Försvarsmakten fått en kraftigt ökad uppmärksamhet den senaste tiden. Detta gäller även Luftvärnsregementet. Jag skall beskriva några exempel på genomförda verksamheter som är en del i överbefälhavarens fyra fokusområden: Trovärdighet – Tillgänglighet – Tröskeleffekt – Tillsammans.

I övningsverksamheten vill jag lyfta fram tre större verksamheter. Den första är den årliga flygvapenövningen i slutet av augusti. Här övades hela flygvapnet och med delar av Finlands flygvapen som bland annat agerade på ”röd sida” med basering på Gotland.

Luftvärnsbataljonen övade i anslutning till sydostkusten och söder Jönköping i mycket nära samarbete med flygvapnet. Luftvärnets deltagande uppmärksammades särskilt av försvarsministern och flygvapenchefen. På den här övningen mötte vi ÖB:s alla fyra T enligt ovan.

Vecka 38 genomförde 45. hemvärnsbataljonen sin årliga krigsförbandsövning. Som vanligt går Hallandsbataljonens verksamhet ”som på räls”. Bidraget här är trovärdighet,

tillgänglighet och tröskeleffekt.

Vecka 40 och 42 genomfördes en nygammal verksamhet, nämligen repetitionsutbildning. Inkallade var kullarna från 2009–2010 som under en vecka repeterade eldhandvapenövningar och befattningsövningar. Luftvärnsregementet övade här 450 soldater vilket var mer än hela Försvarsmakten tillsammans.

Övningarna gick mycket bra och repetitionsutbildningssoldaternas kompetenser var imponerande: tillgänglighet.

Personalförsörjningen

Här ligger Försvarsmaktens kanske största utmaning, och även här får Luftvärnsregementet sin beskärda del. Ni känner säkert till Annika Nordgren Christensens personalutredning,

Bandvagn 410 med RB 98. Samtliga artikel-foton: Luftvärnsregementet.

System Aster från franskitalienska MBDA.

där plikten föreslås återinföras. Beslut om detta kommer sannolikt att tagas under tidig vår 2017.

Som läget är nu har regementet utmaningar med att på frivillig bas fylla platserna för deltid-/tidvis tjänstgörande soldater. Tjänsterna som heltidssoldat är det lätt att rekrytera till.

Om beslut tas om återinförande av plikt kommer Försvarsmakten att 2018 eller 2019 utbilda 4 000–5 000 pliktinkallade soldater. På längre sikt är målet 8 000 soldater per år.

Armén kommer att få ansvaret för huvuddelen av detta uppdrag som i sig är utmanade då vi i omorganisationen 2013 reducerade mycket av utbildningsorganisationen. Här har vi en utmaning för att möta kravet på tillgänglighet.

Ny materiel

Under den ”strategiska time-outen” diskuterades det om luftvärnsförmåga var nödvändigt för den framtida Försvarsmakten. I det sammanhanget var det avlägset att uppgradera verkansdelarna för luftvärnet.

Nu är det ett annat läge. Det nationella försvaret ställer höga krav på luftförsvarsförmåga och en uppgradering av luftvärnets eldenheter är självklar. Det är beslutat om anskaffning av RB 98 (Diehl IRIS-T) med bandvagn 410 (Hägglunds) som bärare. Grundtanken var att dessa system skulle ersätta RBS 70. RB 98 finns redan som beväpning på JAS 39 Gripen och kommer att bli ett utmärkt tillskott till vår

System Patriot från Raytheon (USA).

luftförsvarsförmåga. På grund av det stora behovet av luftvärnsförmåga kommer antagligen RBS 70 att behållas ytterligare en tid.

Den viktigaste förstärkningen till luftvärnet blir ersättaren till RB 97 (Hawk). Beslut om anskaffning kommer att ske under våren 2017. De alternativ som diskuteras just nu är amerikanska Patriot (Raytheon) eller franskitalienska Aster (MBDA). Dessa system är mycket kompetenta men också mycket dyra.

Med de nya systemen skapar vi en avsevärd tröskeleffekt och trovärdighet, framför allt tillsammans med andra nationer som har samma vapensystem.

Sammanfattning

Som jag nämnt tidigare i artiklar i den här tidningen så är botten nådd i reduktionen av Försvarsmakten. Vi gör nu så gott vi kan för att återta förlorade förmågor. Vi har en överbefälhavare som är mycket tydlig i sitt budskap, vilket skapar en trygghet i organisationen. Det kommer inte att fattas utmaningar, men som alla vet så gör sig en fana bäst i motvind.

Lars Lindén
Stf chef
Luftvärnsregementet

”Världskrig – och en brudklänning”

”Äntligen slår vi upp dörrarna till Världskrig – och en brudklänning: En utställning om beredskapstidens Halland. Vernissage lördag 14 maj 2016 kl 14.00.”

Så löd inbjudan och många hörsammade den. Totalt för dagen kom 220 besökare, något som testade museets utställningslokaler till det yttersta. Det var varmt och trångt men samtidigt en fantastisk dag för museet.

Dagen till ära var det tre talare. Museichef Caroline Pamucina (f d Mårtensson) genomförde ett välkomsttal och berättade hur idén kring utställningen förvandlades till verklighet. Carl-Fredrik Graf från Halmstads kommun pratade om den historiska betydelse som regementet utgör för Halmstad. Lovisa Aldrin från Region Halland pratade om hur ett kulturarv som museet kan användas i relation till våra samtida utmaningar. Efter alla talen avtäcktes montern innehållande brudklänningen och utställningen var därmed officiellt invigd.

Ett axplock av personer som återfanns i publiken var de två tidigare verksamhetscheferna för Garnisonsmuseet, Anders Sträng och Carl-Gustaf Bergensträhle. En delegation från Lv 6 med regementschef Anders Svensson fanns på plats. Många representanter från Hallands Regementes och Hallandsbrigadens kamratförening närvarade.

Anders Svensson och Jan Dorf överräckte även en gåva till Caroline Pamucina.

Många andra kända ansikten var med och bidrog till den härliga stämningen. Inte att förglömma alla de halmstadbor och hallänningar som tog sig till museet för att närvara vid invigningen.

Andreas Persson
Museipedagog

Glada deltagare: kommunstyrelsens ordförande Carl-Fredrik Graf, chefen Lv 6 Anders Svensson samt författaren och dokumentärfilmaren ”Lucky Strike” Jan-Olof Nilsson. Foto: Bo Westman.

Före detta ordföranden i Stockholmsavdelningen **Carl Fredrik von Mentzer**

Carl Fredrik von Mentzer, Stockholm, har avlidit, 79 år gammal. Närmast sörjande är hustrun Ulla Vera med familjer samt övrig släkt och vänner.

En stolt och stilfull officer och god vän har lämnat en tacksam kamrat- och vänkrets.

Carl Fredrik föddes i Halmstad 1936 av föräldrarna Carl och Greta och kom att tillhöra en officerssläkt med 18 släktmedlemmar i nio generationer i samma yrke. Sju officerare av släkten von Mentzer deltog i Karl XII:s krig. Pappa Carl blev överste och naturligt var då att Carl Fredrik kom att välja den militära banan.

Carl Fredrik blev fänrik vid Kungliga Hallands regemente 1958 och bedrev språkstudier i Tyskland 1967 varefter han i två år gick Militärhögskolans allmänna stabskurs. Han var generalstabsaspirant 1969-1971, blev kapten i generalstabskåren och i maj 1975 major i samma kår.

Under åren 1971-1973 tjänstgjorde han som adjutant hos chefen för försvarsdepartementet, 1975-1978 som lärare vid militärhögskolan och han blev överstelöjtnant 1976. Han tjänstgjorde vid försvarsstaben 1978-1982 och sedan vid Försvarets radioanstalt från 1983.

Under den militära karriären hann Carl Fredrik skörda stora framgångar inom idrotten, bland annat som femkampare 1956-1965. Han blev militärmästare i lag 1960, deltog i sju VM-tävlingar, tog silver 1960 och deltog i lag sju gånger. Han vann lag-guld vid VM i hinderlöpning 1959 och var i flera år världsrekordhållare i hinderlöpning.

Carl Fredrik visade stort intresse för kamraterna och inte minst för kamratföreningens Stockholmsavdelning där han var mycket uppskattad och hade förtroendeuppdrag, bland annat som ordförande 2010-2012. Carl Fredrik var en underbar kamrat och mycket fin vän.

Carl Fredrik hade ett mycket stort hedersuppdrag, nämligen som adjutant till prins Bertil. Han kom då att följa prinsparet vid officiella tillfällen och plikter liksom vid begravningen av prinsens.

Några år kom han att finnas vid prinsparets villa på Rivieran och var på plats då den stora branden för några år sedan drog fram i närheten. Carl Fredrik var en mycket lämplig och representativ adjutant under många år.

En annan Carl Fredrik i släkten – född 1801 – fick också ett fint kungligt hedersuppdrag. 1866 utsågs han till hovmarskalk vid hovet.

Vi alla – vänner och kamrater – vill minnas Carl Fredrik med respekt och tacksamhet.

Carl-Gustaf Bergensträhle
*Mångårig traditionsbevarare
vid Kungl Hallands regemente*

97 års män på vårutflykt

I maj 2016 genomförde 97 års män ett studiebesök vid Halmstad Gummifabrik, HGF, belägen på Knäredsgatan.

Fredrik Theorin guidar bland andra Hans Lundberg, Bo Bernhill, Jan-Erik Heiner, Anders Sträng, Lars Grahn, Rolf Eklund, Lennart Rydén och Håkan Söderberg. Foto: Bo Westman.

Vi var 15 deltagare som möttes av kvalitets- och miljöchef Fredrik Theorin, som genomförde en trevlig och informativ presentation av HGF under tiden som vi inmundigade kaffe och fralla.

HGF producerar produkter inom följande affärsområden: industriprodukter avseende packningar och tätningar, marina och offshore-produkter, gruvindustrin, sport (Eleiko) och bilindustrin.

HGF har under årens lopp erhållit ett stort antal erkännanden/utmärkelser kopplade till

”lean production” och miljöarbete. Senast i raden som vinnare av Halmstad Global Export Award 2015.

Efter påtåren guidade Fredrik genom fabriken på ett proffsigt sätt och vi kunde ställa alla våra frågor om produktionen.

Efter rundvandringen tackade ordföranden Tomas Anderson för besöket, och sedan genomfördes årsmötet på fem minuter enligt gängse rutiner.

Hans Lundberg
F d officer vid IB 16

20-årsjubileum för 97 års män

Överbefälhavaren föreslog i slutet av februari 1996 att Försvarsmaktens förband i Halmstad skulle avvecklas. Ett intensivt arbete påbörjades för att övertyga politikerna att det fanns bättre alternativ. Det lyckades.

Den 13 december 1996 fattade riksdagen ett beslut som bland annat innebar att försvarets förband i Halmstad skulle vara kvar. Dessutom skulle yrkesofficerare som uppnått 55 års ålder få möjlighet att gå i frivillig pension. Beslutet började gälla 1 januari 1997.

Jarl Wallefors sade spontant till mig: ”Nu måste vi starta en klubb som ska heta 97 års män.” Han bad mig leda arbetet för att skapa en sådan.

Vi bildade en arbetsgrupp för att ta fram stadgar. Själv blev jag ordförande och Lennart Ericsson blev sekreterare. Under 1998 var arbetet klart och föreningen bildades.

Av stadgarna framgår bland annat: ”Föreningen 97 års män är en förening för före detta yrkesofficerare vid Halmstads armégarnison som valt att gå i frivillig pension med anledning av försvarsbeslut 1996. Föreningens syfte

är att verka för trivsel och gemenskap mellan medlemmarna samt att upprätthålla kontakten med den gamla arbetsplatsen.”

Föreningen träffas tredje torsdagen i varje månad, på soldathemmet, för gemensam fika. 25-30 medlemmar brukar sluta upp.

Vid vissa av dessa tillfällen inbjuds föreläsare från Försvarsmakten, något företag eller någon med historisk anknytning.

Ett antal resor har genomförts. Vi har till exempel besökt Lund, Revingehed, Vrams Gunnarstorp, Tykarpsgrottan, Kristianstad, Karlskrona, Citadellet i Landskrona, Taberg, A 6, Huskvarna fabriksmuseum, Stora Enso i Hyltebruk, Kviberg, Ostindienfararen, I 17 och Gullmarens marinbas.

I dag disponerar föreningen inte någon buss från Försvarsmakten, med följd att reseverksamheten har fått begränsas.

Många golfspelare ingår i föreningen varför man genomför en årlig golfturnering.

Året avslutas i december med jullunch på officersmässen.

Göran Ericsson
F d officer vid I 16

FOTO: GÖRAN ERICSSON

Bild från resan till Lund 2000. Reseledare var Bertil Hansson.

LÄGESRAPPORT

från chefen Hallandsgruppen

Den 29 februari 2016 övertog jag befälet över Hallandsgruppen och därmed ansvaret för att fortsätta arbetet med att utveckla och vidmakthålla Hallandsbataljonen.

För er som inte känner mig sedan tidigare, så heter jag Thomas Andersson och har mina rötter från I 16 och Hallandsbrigaden. Ej att förväxla med min äldre namne, tidigare chef Hallandsgruppen och min förste plutonchef när jag ryckte in 1977. Vi går under benämningarna d y och d ä.

Närmast kommer jag från genomförd insats i Afghanistan (FS 29), där jag hade ansvaret att utbilda och rådge/handleda planeringschefen och den operative chefen och deras avdelningar i staben på 209. kåren. Kåren består av fyra brigader med totalt cirka 20 000 soldater och med norra Afghanistan som ansvarsområde.

Det är med stor ödmjukhet och stolthet jag tar mig an uppgiften som chef Hallandsgruppen. Jag vet sedan tidigare att Hallandsbataljonen är ett bra förband.

FOTO: JAN ERIK NORDBERG

Modernt och välutbildat hemvärn på fram-marsch.

Jag har sedan min start på Hallandsgruppen kunnat följa och deltaga i övningsverksamheten, såsom insatskompaniernas SÖF:ar och bataljonens KFÖ samt en hel del annan verksamhet det gångna året.

Stor skillnad

Jag ser en stor skillnad mellan hemvärdet förr och nu. Tidigare skyddade hemvärdet mobiliseringen och "åkte" därefter hem. Nu har hemvärdet mer omfattande krigsuppgifter, vilka i många fall är en förutsättning för det övriga militära försvarets förmåga.

Detta ställer andra krav på hemvärnsbefälen och soldaterna men framför allt ställer det andra och högre krav på utbildningsverksamheten. Utan att överdriva kan jag påstå att det är fler likheter än skillnader mellan 45. hvbat och f d IB 77 skyttebataljon.

Årets övningar har haft som mål att utveckla förmågor inom förbandets förstahandsuppgift (skydda och bevaka objekt). Validering av 45. hvbat:s förmåga att bevaka/skydda objekt sker under KFÖ:n 2017. Förbandet ska då tillsammans med övriga i Försvarsmakten delta i Försvarsmaktsövning 2017 i mitten av september. För vår del sker övningen på och vid flygbasen Hagshult i Småland.

Glädjande är också att bataljonen fortsatt växer i antal, främst tack vare kamratrekrytering och rekryteringen från FRIV-rörelsen.

Jag konstaterar med glädje att Hallandsbataljonen blivit ännu lite farligare för motståndaren

FOTO: JAN ERIK NORDBERG

Hallandsbataljonen uppställd inför utryckning.

under det gångna året. En bidragande orsak till detta är att verksamheten vid Hallandsgruppen och 45. hvbat håller hög standard.

De viktigaste utmaningarna som jag ser framför mig i min roll som chef Hallandsgruppen, är att fortsatt utveckla Hallandsbataljonens förbandsförmågor och att finna metoder och systematik i hur vi tillsammans med förbandet ska personalförsörja Hallandsbatal-

jonen i framtiden. Min uppfattning är att båda områdena är lika viktiga långsiktigt.

Thomas Andersson
Chef Hallandsgruppen

Vad händer inom SMKRR?

Styrelsen leds med fast hand av Anders Emanuelson – vår siste chef för Hallandsbrigaden. Bertil Andreasson har ersatts av Lars-Erik Uhlegård från Göteborg, som nu ansvarar för Region Väst.

Arbetet att värva landets stora garnisoner till SMKRR pågår och har varit framgångsrikt. P 4 och I 1 har anslutit sig. I 19 är på väg (?) medan P 7 och K 3 är "hang arounds".

Ett omfattande arbete och analys av vår egen organisation har lagts ut på entreprenad. Två konsulter – Lennart Blom, Ing 2, och Lennart Stenberg, I 19 – har på ett föredömligt sätt lagt ner mycket möda på att genomlys organisationen och komma med förslag på förbättringar. Detta resultat skall nu bearbetas av styrelsen

och förhoppningsvis leda till en bättre och mer "frontnära" relation. Just glappet mellan styrelsen och de lokala föreningarna har upplevts alldeles för stort. Ett led att överbrygga detta är regionala träffar mellan föreningarna. Dessa kommer att genomföras under året.

Vår kamratförenings stora fokus i år är det stöd vi kan ge, för att Nordiskt Kamratföreningsmötes genomförande i Halmstad den 14-18 juni 2017 blir en succé.

Gunnar Ohlsén

FINLAND

– 100 år av självständighet

Fredagen den 6 december 1917 i storfurstendömet Finlands huvudstad Helsingfors var som vanligt vid denna årstid en bister dag. Över Senatstorget svepte en isande vind från Finska viken in mot Alexander II:s staty och Storkyrkans trappa.

Hårdare vindar blåste i den finska lantdagen (riksdagen) inte långt därifrån, där en omröstning hade genomförts avseende Finlands självständighet. Med 100 borgerliga röster mot 80 socialdemokratiska hade Finland förklarat sig som självständig stat. Denna självständighetsförklaring var inte okomplicerad.

Utlyste nyval

Efter februarirevolutionen i Ryssland 1917 och kejsarens abdikation antog finska lantdagen en maktlag som överförde statsöverhuvudets befogenheter beträffande Finland på lantdagen. Den provisoriska ryska regeringen vägrade godta detta, utan lät med stöd av ryska trupper upplösa lantdagen och utlysa nyval hösten 1917, vilket socialisterna ansåg olagligt.

Den tidigare lantdagen hade haft socialistisk majoritet, den nya fick borgerlig. Socialisterna accepterade inte valförlusten och ansåg att lantdagen upplöstes olagligt. Efter oktoberrevolutionen stärktes tanken på självständighet i Finland. Den finska självständighetsförklaringen understöddes omedelbart av Folkkommisariatet i Moskva.

Redan i slutet av 1800-talet hade tankar på ett självständigt Finland vunnit anklag i vida kretsar, främst på grund av de förryskningsåtgärder som guvernören Bobrikov (mördad 1904) avsåg att genomföra i Finland. Under första världskriget hade ett antal – främst finlandssvenska studenter – tagit sig till Tyskland för att där få militär utbildning (jägarrelsen).

På hemmaplan i Finland hade motsättningarna mellan socialister och borgare skärpts, vilket gav upphovet till bildandet av skyddsgården, de röda socialistiska och de vita borgerliga. Socialisterna, på vars önskelista stod bland annat torparfrigörelse från storgodsägarna, förkortad arbetstid med mera, såg ett självständigt Finland med borgerlig majoritet i lantdagen och senaten som ett hot mot sina intressen och var mer intresserade av en rådsunion i rysk tappning.

I början av 1918 var situationen spänd i framför allt södra Finland. Den 27 januari beslöt socialisterna att ta makten med våld. Upproret startade i Helsingfors och spred sig snabbt till industrierna i södra Finland. Senatens medlemmar hade dock på skilda vägar lyckats ta sig till Vasa i Österbotten varifrån man utövade den lagliga makten.

Mannerheim överbefälhavare

Den 26 januari hade vasasenenaten utnämnt generallöjtnanten, friherre Carl Gustaf Emil Mannerheim, till överbefälhavare över de vita skyddskårerna som av Finlands senat förklarats vara regeringstrupper. Sällan har en i hast utnämnd befälhavare haft en sådan betydelse för ett lands historia. Den röda sidan erhöll visst stöd av bolsjevikregeringen i Petrograd och de i Finland garnisonerade trupperna, vilket föranledde Mannerheim att redan den 27 januari ge order om avvapning av de ryska förbanden i Österbotten.

Senatstorget i Helsingfors.
Foto: Europa-Universität Viadrina Frankfurt (Oder).

Saknade utbildning

Avväpningen av de ryska förbanden gick mycket smidigt, i de flesta fall utan strid. De röda i Österbotten gjorde inget motstånd. Den vita sidan fick stöd av Tyskland och i viss mån av Sverige. Mannerheim hade dock en gigantisk uppgift framför sig. Finlands ungdom var inte militärt utbildad. De enda med god utbildning var de från Tyskland efter hand anlända ”jägarna” men de var ganska få, 1 220 man.

Det var den av senaten återupplivade värnpliktslagen som gav det underlag i manskap som erfordrades. Efter hand flyttade den vita sidan fram sina positioner mot södra Finland, offensiven inleddes i början av mars och den 15 mars 1918 anföll man Tammerfors.

Slaget om Tammerfors blev krigets verkliga vändpunkt. Den 5 april intog de vita staden. Den 3 mars landsteg den tyska ”Östersjödivisionen” på Hangö, i ryggen på de röda stridskrafterna och ryckte snabbt framåt. Den 12 april rullade det tyska krigsmaskineriet in i Helsingfors. Efter segern vid Tammerfors överflyttade Mannerheim de vitas offensiva tyngdpunkt till Viborg. Den 16 maj höll Man-

nerheim i täten för den vita armén sitt intåg i Helsingfors.

Svenska brigaden

Den svenska insatsen under Frihetskriget bestod av ett frivilligförband, benämnt Svenska brigaden. Den bestod av som mest 803 man och totalt 1 100 man (varav 200 officerare) var vid någon tidpunkt anslutna till brigaden.

Chef var den svenske överstelöjtnanten Hugo Hjalmarson (far till sedermera högerledaren Jarl Hjalmarson). De enda professionella truppbefälarna att leda, utbilda och organisera den vita armén som Mannerheim inledningsvis hade till sitt förfogande kom från Sverige.

Även svenska flygare medverkade på den vita sidan. Ett antal flygplan skänktes från Sverige, bland annat av greve Eric von Rosen (flygaren C G von Rosens far). Hans personliga vapen, ett blått hakkors, kom att bli kännetecknet för det finska flygvapnet fram till 1945, och det förekommer än i dag i flygvapnets fana.

Kort efter sitt intåg i Helsingfors avgick Mannerheim och avreste som privatman till

Årets kamratresa går till Finland!

Sverige. Senatens starke man Pehr Edvin Svinhufvud blev riksföreståndare och tillsammans med lantdagens borgerliga majoritet utarbetades planen på att göra Finland till en monarki under den tyske prinsen Friedrich Karl av Hessen. Hans kunganamn skulle vara Väinö I. Planerna fick dock skrinläggas när centralmakternas kollaps i november 1918 sopade rent på tronerna runt om i Europa.

Riksföreståndare

Finlands anknytning till Tyskland var nu en belastning i det nya politiska läget. Livsmedelsbristen var stor. Dock fanns ett trumfkort kvar, generalen av kavalleriet, friherre Carl Gustaf Mannerheim, som i egenskap av före detta tsarrysk general var väl anskrivnen i politiska kretsar i London och Paris. Den 12 december 1918 valdes Mannerheim till Finlands riksföreståndare.

Mannerheim anlände den 22 december till Åbo och samma dag började man lossa den

första vetelasten i Helsingfors. Mannerheim hade förklarat att med 5 000 ton vete skulle han kunna hindra bolsjevikerna från att lägga under sig också Finland. Ett lågt pris, tyckte den engelske premiärministern David Lloyd George. Det efterlängtrade julbrödet kallades "Mannerheims bullar".

Drygt ett år hade gått sedan Finland förklarade sin självständighet. Närmare 40 000 offer hade krävts i ett uppslitande inbördeskrig, och såren från detta krig skulle hemsöka finländarna under hela 1900-talet. Framför den unga republiken låg en mångårig kamp för att behålla sin frihet och självständighet. Världen skulle få se mer av "Den vite generalen" och hans armé.

Lars Arne Karlsson
F d officer vid I 16

Finlands vita ros till Axel Ahlfors

MEDDELANDE (*Axels egen rubrik*)

Vår äldste kamrat – allas vår Axel Ahlfors, 97 år – tilldelades 27 april 2016 medaljen av första klass av Finlands vita ros' orden. Enligt medföljande certifikat, undertecknat av Finlands president, angavs dock ingen motivering.

Var och en som känner Axels historia förstår, att hedersstecknet kommer efter 75 år. Hans pluton deltog i ett anfall mot Sovjetunionen. Axels insats för Finlands frihet slutade dock norr om sjön Ladoga. Den 13 augusti 1941 träffade en explosiv gevärskula hans vänstra arm och därmed var fortsatt deltagande omöjligt.

Mottagandet av hedersstecknet skedde hos Finlands krigsveteranförbunds göteborgsavdelning.

Alla i Hallands regementes och Hallandsbrigadens kamratförening gratulerar Axel till denna välförtjänta hederssuppskattning!

Gunnar Ohlsén

FOTO: GUNNAR OHLSEN

44 år senare... GS 1 1972

Det är onekligen en upplevelse att möta människor som man levtt nära med under ett år – men för drygt 44 år sedan vid Hallands regemente. Att dessutom få göra det på den plats som var aktuell för 44 år sedan, en miljö som i många delar är sig lik än i dag, förgyllde det ytterligare.

Vi som träffades var 1972-1973 års Gruppchefsskola 1 (GS 1). För dem som har upplevt tiden är det självklart vad GS 1 innebar, för övriga kan vi beskriva det som den tidens sätt att "ta värvning". Det var som för värnpliktiga i övrigt men med inriktningen att man efter sin militära grundutbildning skulle fortsätta med militär anställning och med plutonsofficer som mål.

Att göra värnplikten på GS 1 var som få göra lite av mycket. Våra befäl, som vi respekterade utifrån deras olika personligheter, var kapten Ingvar Karlsson, fänrik Hans-Olof Hansson och fanjunkare Stig Silsjö.

Regementet ställde förtjänstfullt upp med ett logement så platsen för återföreningen, eller kolonnbildningspunkten, blev kasernvakten. Mötet med vakten var annorlunda. Borta var det korrekta men familjära mottagandet, i stället ett opersonligt strikt agerande bakom mörka fönster.

Cykeltolkning – vanligt förekommande vid denna tid.

Efter hand dök det upp gentlemän som alla hade något bekant över sig men nu var de utrustade med lite mer pondus. Kanske något glesare mellan hårstråna men alla med energi i blicken.

Väl på logementet, och med fördelningen av sängplatser och genomgången av dagsprogrammet genomförda, infann sig omedelbart samma känsla, ljudnivå och "snack" som om det inte funnits några 44 år. Den enes minnesbild födde den andres.

Ett besök på museet hörde till. Det mesta var igenkänningsbart. Jag kunde dock med viss glädje konstatera att det fanns saker som inte var samtida med en själv. Vi fick en bra guidning av Andreas Persson om hur dagens garnisonsmuseum vid soldathemmet fungerar. När vi kom till montern med tolklina och cykel började vår guide att beskriva tolkning som det sannolikt var och avslutade med frågan: Har ni tolkat?

Den stolthet som då kom fram gick inte att ta miste på, och de historier vi återberättade hade nog till delar utsatts för 44 års inflation.

Middag på restaurang Pio Pio och en nattlig runda i Halmstad centrum, varefter dagen avslutades med att vi alla kröp ner under blåvita påslakan.

Alla vaknade som om det vore revej vid pass kl 0700. Logementet iordningsställdes och frågan kom om det var L 1 som gällde i dag. Vi avslutade med frukost i matsalen (militärrestaurangen är nog den korrekta be-

Samling för fotografering. Från vänster: Calle Jönsson, Christian Möller, Johan Arne Nilsson, Peter Fast, Bengt-Arne Palm, Peter Berndtsson, Jan Nyström, Tommy Nilsson, Thomas Damstedt, Per Ehrenbom. Saknas vid detta tillfälle gör Ulf Gustavsson och Mats Hägg.

nämningen i dag) och fattade samtidigt beslut om att under nästa träff, som sker 2018, skall vi testa vår duglighet – om möjligt på en tvåmastare.

Ett tack till regementet och museet som bistod oss vid denna återträff!

Calle Jönsson
GS I 1972-1973

Stefan Ågren gästar årsmötet

I år fyller Finland 100 år som självständig nation. Det har varit ett sekel där Finland tidvis fått kämpa hårt för att behålla sin frihet och sitt demokratiska styresskick. På årsmötet kommer Stefan Ågren att hålla föredrag om "Finlands fyra frihetskrig".

Stefan är Finlands konsul, d v s officiella sändebud, i Halmstad sedan 25 år. Han är gift med en finländska, har gjort affärer med Finland, vistats en hel del i vårt östra grannland och lärt sig att tala finska. Stefan är reservofficer, utbildad inom artilleriet, och har tjänstgjort 15 år i Södra Arméfördelningsstaben.

Föredraget handlar kort om Finland före självständigheten, därefter om inbördeskriget 1918, vinterkriget 1939-1940, fortsättningskriget 1941-1944 och Lapplandskriget 1944-1945. I tur och ordning kan de karaktäriseras som krig utan

vinnare, två hedersamma förluster och ett avslutande framgångsrikt fälttåg i norr.

YRKESMILITÄR och folkbildare

Att tjänstgöra i olika militära befattningar parallellt med fritidssysslan som folkbildare var en realitet för mig under många yrkesverksamma år.

De militära uppgifterna utvecklades och fördjupades på olika sätt. Detsamma gäller om det civila uppdraget som så småningom ledde till heltidsengagemang i vuxenutbildningen. Om detta skall jag i korthet berätta.

Det var så det började...

Till planen för underbefälsutbildning i slutet av 1940-talet hörde ett antal civila läroämnen, alltigenom med mitt stora intresse. Det var ungefär samtidigt som studiecirkeln vann insteg som folkbildningens särskilda utbildningsform. I min ambition att dela med mig av kunskaper tog jag efter hand kontakt med Tjänstemännens Bildningsverksamhet (TBV).

Nu inleddes vad som fortlöpande skulle bli en lång period som cirkelledare, inledningsvis bland annat i samhälls- och föreningskunskap, två stora ämnen på den tiden. Utöver uppgiften som cirkelledare blev det efter hand andra uppdrag i TBV parallellt med min tjänstgöring i olika befattningar vid I 16, med de första åren främst som instruktör i skyttetjänst vid värnpliktskompanier.

Så småningom blev det aktuellt att jag skulle tjänstgöra vid regementets plutonchefsskolor, dock först efter egen vinterutbildning i Boden eftersom det i skolornas utbildningsplan ingick ett skede med vinterutbildning.

Helt klart ställde jag mig frågande till valet av Boden, och när jag efter nyår 1955 anmälde mig på I 19 var det ett överraskande mottagande: "Välkommen, överfuriren skall tjänstgöra som ställföreträdande plutonchef vid 6. kompaniet."

Det visade sig nämligen att I 19 hade en stor repetitionsomgång det året och behövde befälslän söderifrån för utbildning av åldersklassens värnpliktiga, därav motiveringen "egen vinterutbildning." Det var bara att gilla läget i en ovanlig miljö med stort snödjup, massor av minusgrader och tvåspråkiga värnpliktiga.

Tre månader senare återvände jag till Halmstad och min utlovade placering vid plutonchefsskolorna vid I 16, en tjänstgöring som jag såg fram emot med stort intresse och som skulle få speciell betydelse, vilket jag skall återkomma till längre fram.

Närmast återkommer jag till min egenhändiga devis "Att dela med mig", som egentligen hade en annan och vidare innebörd, nämligen förhoppningen om en framtid som folkskollärare. Därav blev intet, mina Hermodsstudier räckte inte för att komma in på seminariet, som var den tidens utbildningsväg till lärare.

Men även om det inte blev någon lärarutbildning fann jag det angeläget och meningsfullt att så långt möjligt fortsätta korrespondensstudierna, samtidigt som det var lika självklart att gå vidare som militär vid I 16 och folkbildare i TBV. Den militära tjänsten var den primära yrkesrollen medan TBV-engagemanget tillhörde fritiden. Det var dock två inriktningar i kombination eller förening som på olika sätt vidgade kunskapsvyerna och tillgodosåg mitt intresse som utbildare.

...och så blev fortsättningen

Mitt uppdrag i TBV fördjupades efter hand på olika områden, bland annat med styrelse-

Överste Lage Wernstedt hälsar I 16:s underbefälskår som ny regementschef på underbefälsmännen 1968. Förutom regementschefen ses stabschefen Jarl Sjöberg och längst till vänster befäl Hansson (troligen hade jag just lämnat av och hälsat den nye chefen välkommen). På bilden ses Gösta Eriksson (delvis skymd av Wernstedt), därefter Rune Eriksson, Henrik Falk, Hans Gudmundsson, Karl Frisell, Rune Ekroth och Henrie Jönsson. Foto: Digitalt museum.

uppdrag. Jag talar om slutet av 1950-talet, ett skede där det dessutom skedde förändringar inom vuxenutbildningen, något som jag fick del av. Som ett brev på posten både i tanke och i praktiken fick jag erbjudande från centrala TBV om handledarutbildning. Syftet var att jag därpå skulle utbilda nya cirkelledare och vidareutbilda redan verksamma.

Med tjänstledighet från regementet kunde jag acceptera erbjudandet. Handledarutbildningen var omfattande och i huvudsak inriktad på nytänkande inom vuxenpedagogiken och att arbeta i grupp med hithörande metodik, något som även skulle komma att utvecklas i den militära utbildningen.

Här var det även föreläsare som utförligt lade ut texten om framtiden inom ett annat område, det handlade om ledarskapsutbildning. Också den skulle som bekant få stort

utrymme i den militära befälsutbildningen. Men inte enbart här utan inom snart sagt all verksamhet med personalledning. Den framtida utvecklingen skulle även visa på ett mer branschanpassat ledarskap. Det var dock försvaret som i allt väsentligt kom att bilda skola för utbildningsföretag och andra.

Nya uppgifter

Verksamheten i TBV förändrades för min del. Så småningom valdes jag till distriktsordförande i TBV Halland. I distriktet fanns fem lokalavdelningar med tillsammans ett stort antal studiecirklar och cirka 40 anställda i administrativa befattningar, till detta kom flertalet cirkelledare. Förutom den ordinarie uppgiften som ordförande hade jag ansvaret att utbilda styrelseledamöter i avdelningar och distrikt. Det senare var särskilt viktigt eftersom

distriktsstyrelsen hade det övergripande ansvaret i TBV Hallands verksamhet.

Samtidigt med det förändrade TBV-uppdraget gick den militära verksamheten in i delvis nya banor. I mitten av 1970-talet omorganiserades I 16 från utbildningsregemente till försvarsområdesregemente med ett flertal nya tjänster och befattningar. Jag tillträdde en ny, intressant tjänst och befattning vid sektion III.

Enligt befattningsbeskrivningen handlade det i huvudsak om militära personaladministrativa uppgifter med inriktning på planering av reservofficerarnas tjänstgöring och utbildning.

Som jag ser det var befattningen väl tillräta- talagd för min del, bland annat därför att jag var bekant med flertalet reservofficerare från tiden då jag tjänstgjorde vid plutonchefsskolorna.

Det fanns även utrymme för andra uppgifter i den nya befattningen. Tidigare hade jag varit sekreterare i regementets företagsnämnd, men i och med att Försvarmakten inordnades i den nya medbestämmandelagen (MBL) avvecklades nämnden. Det föll sig närmast följdriktigt att jag fick den nya uppgiften att förbereda MBL-ärenden och förhandlingar med regementets fackliga organisationer.

Två andra uppgifter vid sektionen vill jag gärna nämna. Den ena handlar om utbildning i personalsamverkan.

Ganska snart efter tillträdet i den nya befattningen fick jag förtroendet att leda utbildning i personalsamverkan för regementets personal. Det var något helt nytt som innebar att militär och civil personal tillsammans i studiegrupper dagligen under en veckas tid diskuterade förelagda uppgifter.

Inledningsvis var nog en och annan deltagare tveksam till denna utbildningsform men efter hand som fler omgångar genomförde utbildningen blev omdömena allt mer positiva och så blev även slutresultatet.

Den andra uppgiften var också personal-

inriktad och innebar att planlägga och leda årliga personalresor med buss och inlagda studiebesök.

Sammanfattningsvis vill jag redan här betona att tiden och uppgifterna vid sektion III tillhör mina bästa år vid regementet.

Distriktschef

Vid den här tiden sökte vi ny distriktschef i TBV Halland och rekryteringen förbereddes. Så hände det oväntade. En sen kvällstimme ringde TBV-personalens klubbordförande och meddelade att personalen ville att rekryteringen skulle avbrytas och att jag tillträdde tjänsten som distriktschef. Men för min del fanns en viktig hållhake, innebärande att om jag slutade min militära anställning före 60 år förlorade jag möjligheten till statlig pension, och den ville jag inte missa.

Alldeles lägligt öppnades emellertid en möjlighet genom en arméorder som innebar att den som hade tre år kvar till pension kunde få tjänstledighet utan lön och med bibehållen anställning till 60 år för att gå över till annan anställning (tjänstledighet med C-avdrag).

Allt hände i rask takt. Från regementet tillstyrktes min ansökan och den beviljades av arméstaben. Kort därefter anställdes jag av TBV:s centrala kansli och tillträdde som distriktschef i TBV Halland med allt vad det innebar av nya uppgifter.

Mer tid för utbildning

Något år senare drabbades TBV-distriktet tyvärr av organisationsförändring. Regiontanken hade legat i luften en tid och nu blev det aktuellt att TBV Halland skulle bilda region med andra distrikt. Men att flytta till annan ort fanns inte i min tankevärld och eftersom jag hade uppnått militär pensionsålder valde jag att stiga av.

Nu blev det mer tid att leda utbildning men på en annan nivå. Det handlade om diplom-

utbildning som genomfördes på dagtid av utbildningsföretaget Eductus på uppdrag av Länsarbetsnämnden.

Flertalet deltagare i denna utbildning hade lång arbetslivserfarenhet, även som arbetsledare och i chefsbefattning. På min utbildningslott kom bland annat att arbeta i grupp- och arbetsrätt med de tunga lagarna MBL och LAS i teori och tillämpning samt inte minst avsnittet ledarskap.

Historia

Det mesta har ett slut och efter några år upphörde denna utbildning. Under alla dessa år hade jag i mån av tid odlat intresset för historia. Nu fick jag mer tid att fördjupa kunskaperna.

Devisen "Att dela med mig" levde kvar och det blev uppdrag som guide i reseföretag och som föredragshållare.

Självklart hände mycket mer av skiftande intresse och betydelse under alla åren än jag haft möjlighet att återge eller kommentera i denna artikel, men jag valde att fokusera på militära händelser och uppgifter som kunde sammanfalla med liknande i rollen som folkbildare och tvärtom.

Jag är övertygad om att engagemanget i TBV var till gagn för mina militära uppgifter. Å andra sidan var mitt militära kunnande och erfarenheter från regementet på motsvarande sätt av stort värde som folkbildare i TBV.

Bertil Hansson

*F d officer
vid Hallands regemente
och folkbildare i TBV*

FÖRSVARSFORUM

- Hur försvarar vi Sverige?

FörsvarsForum kommer att genomföras **onsdagen den 22 mars 2017 kl 18.00-20.00** i **Halmstads stadsbibliotek**.

Inledningsanförande av Jan Mörtberg, Lars Nylén och Peter Lagerblad, omfattande:

- **Omvärldsutveckling**
- **Angreppsmetoder**
- **Civila försvaret**

Därefter genomförs paneldebatt tillsammans med publiken.

Fri entré

Välkommen

Kamratföreningens mångåriga kassör **Christer Eliasson**

Christer – officerskamrat, arbetskamrat, men framför allt en fin vän.

Du somnade in omgiven av dina nära och kära, punktlig in i det sista, 0900. Du förde en ojämn kamp mot din sjukdom under närmare tre års tid. Din smärtröskel var beundransvärt hög ända in i det sista.

Att du lämnar ett stort tomrum inom din familj kan vi bara föreställa oss, aldrig förstå. Att du lämnar ett stort tomrum i kamratkretsen var uppenbart, bara genom att blicka ut över församlingen talade detta sitt tydliga språk. Det kunde vi som deltog i den finstämda och högtidliga ceremonin, arrangerad enligt önskemål av regissören själv, Christer, konstatera. Dock lämnade du oss alldeles för tidigt i livet. Du blev lite drygt 70 år.

Som person var du pålitlig, energisk, noggrann, illmarig, kunnig, vilket resulterade i många olika arbetsuppgifter både på regementet och utanför. Tänker närmast på din roll som kurschef för blivande bokförrädschefer i Östersund. Du lämnade även in förslag till förbättringar inom din verksamhetsgren som blev väl belönade.

Du var aldrig rädd att säga ditt hjärtas mening, till mångas förtret och andras glädje.

Vi som hade kontakt med dig märkte att sjukdomen alltmer grep tag i dig. Men med kännedom om dig så var du som alltid säkert klarsynt och redo att möta detta och tror faktiskt du var nöjd med det liv du levde. I positiv mening gav du namnet Columbo ett ansikte.

Nu möts det gamla granatkastargänget – Väinö, Lalle, Jörgen och du – och med all säkerhet kommer ni att ha kul tillsammans.

Vi var på din begravning, inte för att ta avsked för att du gått bort utan för att vi på olika sätt och i olika sammanhang haft förmånen att lära känna dig och dina goda egenskaper som

kommit väl till pass i olika sammanhang och därför ville hedra dig och säga TACK!

Du var under många år kassör i vår kamratförening, vilket du likt alla andra uppdrag skötte med den äran.

Otaliga är alla dessa roliga och i minne väl bevarade historier som du glatt oss med under årens lopp, bara genom din naturlighet och ditt sätt att vara. Christer, du var en härlig kille som vi kommer att sakna i vår kamratkrets.

Ordningssam som du var har du gjort en mycket utförlig och noggrann beskrivning av din militära karriär i 2016 års kamratföreningstidning.

Du har funnit frid, men lämnat många hjärtan som saknar dig. Tack för allt, Christer!

Bo Hervén

KÄNDA SMEKNAMN

Åldern tar ut sin rätt men visst minns vi smeknamn?

Nedan finns några att fundera över. De rätta svaren hittar du på sidan 49.

Kommer du ihåg fler smeknamn? Hör av dig till redaktionen!

1. "TOMTEN"

Smeknamnet lär syfta på en officer med hög integritet, något av ett original med ett avvikande beteende, som ordnade ovanliga och spännande övningar. "T" blev idrottsofficer vid regementet och tilldelade nya officerare en idrottsgren för att representera regementet. Under en övning förlorade "T" en del av ett finger, vilket innebar svårigheter vid pianospel. Efter pensionen arbetade "T" vid Halmstad Golfklubb som intendent.

2. "LYKTA"

Gick till hävderna som "Lykta" efter att ha deltagit i en nattorientering med en stallykta i stället för ficklampa eller tändstickor. "L" var en duktig "truppkarl", placerad vid regementets stamskolor. Finurlig och lustig med gott humör och ansedd som ett av regementets intelligentaste befäl. "L" avslutade den militära banan med arvodestjänst vid regementsstabernas expedition.

3. "STRECKET SVAJMAN"

Första S:et innebar ett intresse för underbefällets gradbeteckning. S två avsåg en rörlig överkropp som gungade fram. "S" tjänade troget trupputbildningen, fältarbeten med spräng- och mintjänst. En stilig man, som fångade kvinnors intresse. Yngre befäl såg med avund på när "S" mötte Singoalla i vakten och förde henne till furirummet i kasern 3.

4. "KAFFEGÖKEN"

Benämningen antyder en viss förkärlek för starka drycker. "K" var en flitigt anlita medarbetare i ett flertal styrelser inom frivilligförsvaret. Sekreterare i kamratföreningen med stor satsning på protokollskrivning där "K" visade sin "svenskaförmåga". En viss orden fångade "K":s intresse för ett djupt kamratliv.

5. "STOCKIS"

Ett av regementets mest kända smeknamn. Tveksamt hur det tillkommit. "S" förde ett starkt och kunnigt befäl med ständigt "lurig blick" vid regementets stamskolor, Jägarskolan i Kiruna och frivillig i Finland. Ordförande för Halmstads alpina skidklubb, för underbefälensföreningen, utbildare för hemvärnets ungdom med mera, underströk "S" stora intresse för kamraterna.

6. "SKAVBÖKE"

Födelseorten, den fasta knytningen till skogen samt att han var ägare till en skogsfastighet med sågverk var troligen grund för smeknamnet. Trupputbildning under andra världskriget, arbetsledare för handräckningsvärnpliktiga, tillsynsman för skjutbanorna, vaktchef med mera var uppgifter som fyllde en lång tjänstgöring. "S" var en uppskattad mässföreståndare. Han blev lokalt känd fritidspolitiker för centerpartiet under senare delen av livet.

7. "RYCK I BYX"

"R" kallades så på grund av ett säregt sätt att få byxorna på plats. Tjänstgörande i sjukvårdstjänst vid trupp och vid sjukhusets expedition var "R" en kunnig och fast företrädare för sjukvården. Som tillhörande kamratföreningens VU och författare av artiklar om byggnader inom kasernområdet i medlemsbladet blev "R" uppskattad. "R" kulturella intressen inriktades mot kyrkan, kyrkobyggnader och gårdar i Halland. Med biskopens venia gavs "R" rätten att predika i kyrkans lokaler.

8. "SNÖVIT"

Som ljushårig och ljushyad kvinna, klädd i vit arbetsdräkt, fick "S" lätt detta smeknamn. "S" ledde under lång tid regementets matinrätt-

ning. Ansågs handlingskraftig och bestämd i sin arbetsledning. Soldaterna som utspisades hade ofta skiftande uppfattningar om Kronans meny i fråga om smak och portionsstorlek. Kunskap saknades dock om ett lågt matanslag, omsättning av beredskapslagrade livsmedel och tillgång till personal.

9. "SPÖKSERGEANTEN"

Rolf Eklund var pappa till namnet. Han såg en serietidning med denna titel och tyckte det passade, eftersom "S" ofta försvann för att hjälpa till med fotbollsplanen på Vapnö.

10. "SNABBE-STIG"

Han jäktade aldrig.

Kvinnor välkomnar

Året är 1968. Nye regementschefen Lage Wernstedt, följd av Jarl Sjöberg, hälsar på Darlie Andersson. Bland de andra ses Ann-Cristie Brorsson, Marianne Nilsson och Margit Johansson.

FOTO: DIGITALT MUSEUM

Sarajevo, Bosnien, 2015–2016

Bosnien är på många sätt ett fantastiskt land. Med sitt strategiska läge mitt på Balkan har landet genom århundradena också härjats av många konflikter och krigshandlingar. Det senaste kriget i Bosnien upphörde som bekant i samband med Daytonavtalet 1995 och det är bara drygt 20 år tillbaka i tiden.

Daytonavtalet innebar nya regionala gränsdragningar som egentligen kan förklaras som att de positioner som innehölls av de stridande parterna blev den nya regionindelningen. Detta är särskilt påtagligt runt Sarajevo där Republika Srbska endast ligger någon kilometer från stadskärnan i Sarajevo.

Stora påfrestningar

I slutet av kriget i Bosnien stred bosniaker och kroater sida vid sida mot serberna som då

EU-dagen i Sarajevo med artikelförfattaren till vänster. Foto: Marie Toft.

belägrade Sarajevo. Belägringen innebar stora påfrestningar för Sarajevo och dess invånare. Mer än 10 000 människor dog i Sarajevo på grund av granatbeskjutning, prickskytte och andra krigsrelaterade orsaker.

För att underlätta försörjningen under belägringen byggdes en cirka 1 km lång underjordisk tunnel där man kunde föra in förnödenheter till Sarajevo och även transportera svårt skadade ut från staden.

I dag har stora delar av Sarajevo återställt med bland annat svenskt bistånd. Sverige har genom åren bidragit till säkerhet och stabilitet i Bosnien och vi har totalt haft runt 15 000 soldater i fredsframtvingande och fredsbevarande operationer där.

Siste svensken

Själv lämnade jag Bosnien i mitten av september 2016, som den siste svenska soldaten. Därmed har Sverige avslutat sitt mer än 20 år långa engagemang i Bosnien. Min uppgift var att, inom ramen för Operation Althea, bidra till kapacitetsuppbyggnad av den bosniska försvarsmakten. Denna uppgift har främst riktat sig mot de tre brigadstridsgrupperna som finns inom armén. Inriktningen bestäms av Natos partnerskaps mål. I november varje år sker en större utvärdering av det stöd som lämnas inom ramen för Althea. Därefter tas beslut om kommande två års utbildningsstöd.

Jag hade bara varit i tjänst i sex veckor före denna stora konferens som jag dessutom

Latinbron (Latiniska ćuprija) i Sarajevo. Vid dess norra del mördades ärkehertig Franz Ferdinand av Österrike-Ungern den 28 juni 1914, en händelse som blev casus belli för första världskriget. Foto: Peter Toft.

själv fick arrangera. Inga problem i sig men jag hade inte hunnit skaffa mig tillräckligt bra kontaktnät tycker jag nog nu i efterhand. Resultatet av konferensen blev en träningsplan för bosniska försvarsmakten som omfattade 60 olika träningsaktiviteter inom tio olika träningsområden, till exempel minröjning.

Godkänd plan

Sedan planen blivit godkänd av EUSG (European Union Staff Group) i Bryssel och EUCE (European Union Command Element) i Neapel, satte förberedelserna i gång på allvar. Då skulle mobila träningssteam från framför allt EU-länderna genomföra träningsaktiviteterna.

Turkiet är ett av länderna utanför EU som genomför ett stort antal träningar, men även Österrike och Ungern är intresserade av att

visa flagg i Bosnien. Det är de tre länder som också satt sin prägel på landet genom historien. Man kan tydligt se detta i gamla byggnader och broar med mera. Det gamla osmanska riket var fantastiskt duktigt på att bygga broar. Det finns ett flertal av dessa broar kvar i Bosnien, och bara att se dem är värt ett besök.

Internationell samling

Jag hade ett planeringsteam till min hjälp för att kunna sköta detaljplaneringen och varje vecka fick min svenska kollega besöka ”Joint Staff” för att diskutera olika detaljer. I övrigt hade jag kollegor från Schweiz, Österrike, Makedonien, Italien och Rumänien. Vi var sju officerare från sex olika länder.

Min chef var en turkisk överste. När kupp-försöket i Turkiet genomfördes blev det en hel del påverkan även för de turkiska officerarna i Bosnien. De fick totalt reseförbud och fick inte rotera tillbaka till Turkiet förrän kuppmarkerna var omhändertagna. För min chef blev det mer än ett och ett halvt år i stället för ett år i Bosnien.

Jag trivdes väldigt bra i Bosnien. Att kunna bo på stan med min fru på plats kändes som en väldigt stor fördel. Det finns fortfarande mycket att återuppbygga men det är ett fantastiskt land med en enastående natur som jag redan saknar. Vi svenskar är också uppskattade för de insatser vi gjort för landet, inte minst för att Sverige tog emot 90 000 flyktingar under kriget.

Peter Toft
Chef TPCB
(Training,
Planning and
Coordination Branch),
Camp Butmir, Sarajevo

Nordiskt kamratmöte i Halmstad

I mitten av juni 2017 arrangeras Nordiskt Kamratföreningsmöte (NKFM) i Halmstad. Vård är Sveriges Militära Kamratföreningars Riksförbund (SMKR) jämte luftvärnsregementet Lv 6.

Det är nu 36:e gången det sker och mötena vandrar vartannat år mellan de nordiska länderna – utom Island, som inte har någon försvarsmakt. Syftet med mötet är att stärka banden mellan de nordiska länderna samt utbyta erfarenheter. Det är också ett tillfälle att visa upp svenskt försvar.

Var kan detta ske bättre än i Halmstad? Här finns både flygfält, hamn, Försvarsmaktens Tekniska Skola (FMTS) med ett brett utbud av materiel och fordon som används inom Försvarsmakten, luftvärnsregementet med mera.

Flygplanet JAS Gripen förevisas. Om teknik och väder stämmer kommer veteranplan, allt från Tunnan till Viggen, att flyga. Detta är ett unikt tillfälle att visa vad ett litet lands högteknologiska industri kan tillverka.

En av marinens moderna korvetter angör Halmstad så att de 200-250 deltagarna kan se hur den används och hur livet är ombord.

Även besök på flygmuseet i Ängelholm och Garnisonsmuseet med luftvärnssamlingen är inplanerade.

Landshövdingen och kommunens företrädare tar emot och berättar om länet och staden. Mötet avslutas med gemensam middag under högtidliga former.

Detta arrangemang görs inte utan frivilliga insatser. Vår kamratförening har lovat att ställa upp för att stötta så mycket vi kan. Är du villig att hjälpa till i stort som smått? Välkommen att e-posta mig på gunnarohlsen@spray.se.

Gunnar Ohlsén

Preliminärt program

Onsdag 14 juni

Från 15:00 Ankomst, anmälan, inkvartering. Plats Infocentret.
Samvaro på soldatmässen. Grillat och potatissallad. Öppet till 23:00.

Torsdag 15 juni

08:05 Uppställning – flaggceremoni (musikkår).
C Lv 6 välkomnar. C SMKR välkomnar.
08:30 Busstransport till Norre Katts park
08:45 Kransnedläggning nationsvis vid veteranstenen
09:00 Fotmarsch till Stora torg med musikkåren i täten. Fanor/standar ur Lv 6, FMTS, MHS-H, kamratföreningar. Nationsflaggor i täten.
10:00 Uppställning framför rådhuset. Borgmästaren (motsv) talar – kommunens mottagning. Information om kommunen.
11:00 Busstransport till Lv 6

11:30 Lunch
12:30 Fyra stationer
Station 1: Besök på garnisonsmuseet
Station 2: Materielutställning på kaserngården
Station 3: Föredrag om luftvärnet i aulan
Station 4: Besök luftvärnssamlingarna på Skedalalshed
18:00 Middag
Kväll – soldatmässen öppen
21:00 Flaggorna halas genom SMKR:s försorg
23:00 Soldatmässen stänger

Fredag 16 juni

08:15 Uppställning – flaggceremoni (trumpetare)
08:30 Busstransport till Ängelholm
09:30 Besök på flygvapenmuseet – flyguppvisningar JAS 39
11:30 Lunch på museet
12:30 Busstransport till Halmstad
14:00 Besök på flottans korvett i hamnen
15:00 Fria aktiviteter – buss till Lv 6 erbjuds
17:00 Buss till Lv 6 erbjuds
18:00 Grillning i soldathemmets regi – soldatmässen öppen.
Uttagna skyttar presenteras.
21:00 Flaggorna halas genom SMKR:s försorg
23:00 Soldatmässen stänger (programmet kan eventuellt genomföras i två tåter, en tät börjar i Halmstad och en tät åker till Ängelholm med byte under lunch)

Lördag 17 juni

08:15 Uppställning – flaggceremoni (trumpetare)
08:30 Busstransport till FMTS
08:45 Materieförevisning FMTS. FMTS bör ”rulla ut” en JAS 39.
Veteranflyget kan landa på FMTS. Samtidigt genomförs skjutmoment med 16 tävlande enligt särskilt program.
10:30 Flyguppvisning av veteranflyget
13:00 Lunch på FMTS
13:45 Busstransport till slottet
14:00 Landshövdingens mottagning
16:00 Buss till Lv 6 (här bör ombyte till middag genomföras)
17:00-17:40 Föredrag av försvarsministerns alt ersättare
18:30 Platserna intagna för högtidsmiddag i militärrestaurangen – fortsatta aktiviteter på officersmässen
21:00 Flaggorna halas genom SMKR:s försorg.
Tapto genomförs med trumma och trumpet?
24:00 Mässen stänger

Söndag 18 juni

08:00 Frukost
09:00 Återlämning av besökstillstånd, sängkläder med mera.
Hemtransporter.

KFÖ-upplevelser genom tiderna

En 50-årig kommunikationsincident

5-10 juni 1967: I Mellanöstern – 6-dagarkriget mellan Israel och ett antal arabstater. I Sverige – slutövning, Kungsbackagruppern. Inga direkta kopplingar, men ett tillskott av bakgrundsrealism för oss som försvarade Onsalahalvön med närliggande kustområden och inland. Samt en påminnelse om att "en order inte kan anses verkställd förrän den är kontrollerad".

En härlig bild från dåtidens repetitionsövningar. Fotograf okänd.

På 1960-talet varade repetitionsövningar fortfarande i flera veckor med deltagande av ett stort antal inkallade värnpliktiga under de avslutande (oftast två) veckorna. För dem gällde inryckning i form av realistisk mobiliseringsövning, en veckas utbildning, sista veckan slutövning och utryckning.

Kungsbackagrupperns uppgift: att försvara Kungsbacka kommun (en kustrik, sydlig flank till Göteborg). Med andra ord en något spretig uppgift att försvara såväl kust, bland annat med kanonnästen, som relativt tätbebyggt inland.

Gruppen var härvid underställd Göteborgs kustartilleriförsvaret, vars chef överste 1 Birger Björnsson också var försvarsområdesbefälhavare för västra Götaland, inklusive Halland.

Kungsbackagruppern

- Gruppchef – major Bertil Fredborg – med gruppstab
- Stabspluton (förstärkt), chef Ro/Kn (reserv-officerskapten) Helge Jönsson

- Haubitskompani
- Lokalförsvarsbataljon

Undertecknad: Så kallad tillikabefattning: I gruppstaben: Sambandschef. I stabsplutonen: Chef sambandstroppen. Min uppgift var alltså att få sambandet att fungera. Detta enligt gängse standard. Så långt möjligt trådsamband och radiotystnad.

Läget, igångsättning – efter att ha tagit Sjöland förbereder stormakten anfall mot Väst-sverige med Göteborg som sannolikt huvudmål.

Trupprörelser, landstigningsfarkoster, flygaktiviteter med mera har iakttagits i och kring hamnar längs Själlands nordöstra kust. Enligt senaste underrättelser har landstignings- och understödsfartyg börjat röra sig i riktning österut, dock med ännu oklart slutmål längs Sveriges norra Kattegattkust.

För att kunna leda försvaret av kusten beslutar gruppchefen att gruppstaben skall omgrupperas till en centralt belägen stabsplats

Interiör från en AT-station. Foto: Televerket.

inne på Onsalahalvön. En sådan utveckling var förutsedd och (en något fredstidsanpassad) stabsplats hade rekognoscerats. Det var en skollokal söder om Vallda med utmärkta möjligheter till samband, med bland annat en utgreningsstolpe tätt intill byggnaden.

Hur det var tänkt

Samband, vad som skulle ske – ansvarig för garnisonsförsvarets samband var sambandspersonal från KA 4 under ledning av kapten Ingvar Torefalk. För att inte slutövningen skulle urarta i en tråddragningsövning hade bestämts att trådsamband till nästen och till rekognoscerad stabsplats skulle säkerställas i förväg genom KA 4:s försorg. För stabsplatsen gällde att, från övningens början, ett antal telefonnummer skulle finnas inkopplingsbara i den ovan nämnda utgreningen.

Samband, vad som skedde – cirka kl 14 (den första övningsdagen) utgick en typ av förtrupp: gruppchef för att installera sig i stabslokalerna,

sambandschef för att koppla in trådsambandet. Transportsätt motorcykel. Förutom fältutrustning medförde jag fälttelefon, stolpskor och cirka 50 meter telefonkabel. Väl framme tog det mig inte mer än 3–4 minuter att, uppe i stolpen, konstatera att utgreningen, med undantag av befintliga civila nummer, var ”död”.

På marknivå möttes jag av gruppchefen, som noterat att jag inte hade någon inkopplad tråd med ner från utgreningen.

– Nåå, sambandschefen, var har vi sambandet?

– Inte inkopplat enligt förutsättningarna, major. Men jag skall ordna det, AT-stationen (automatisk telestation) finns bara drygt en kilometer härifrån!

Mot bättre vetande...

Det sista sagt dels därför att gruppchefens ansiktsuttryck ”syntes kräva det”, dels mot bättre vetande. Jag kände visserligen till var AT-stationen befann sig, men jag hade varken haft tid eller anledning att rekognoscera den; den uppgiften skulle KA 4:s personal ha löst.

Såg skylten, men reflekterade inte närmare över konsekvenserna... Foto: Televerket.

Sagt och gjort! Upp på mc:n och fortast möjligt till Vallda AT-station, en relativt modern, medelstor installation. Snabbt in i byggnaden, noterade som hastigast skylten ”Sambyggnad” (det vill säga både el- och telefonkablar) på dörren mellan vindfång och växelrum. Mitt fokus var dock för djupt och smalt för någon djupare konsekvensanalys av detta.

Tacksamt nog tillhörde Vallda kategorin välskötta AT-stationer med exemplarisk dokumentation. Det var därför lätt att på nätkartan finna ett kopplingskåp på ett fält nära skollokalen och koppla dit ett antal MX-nummer (militärt exklusiva nummer). Snabbt åter till stabsplatsen, denna gång via skåpet för att därifrån koppla vidare ett antal nummer till utgreningen (dosa med anslutningar till telefonnummer). Total tidsåtgång: knappt en timme.

Jag återgick därefter till mina reguljära uppgifter – igångsättning av stabsarbete, komplettering/förstärkning av sambandet – som stabsmedlem och troppchef.

Sent på kvällen denna första övningsdag fick jag genom stabsplutonchefen Helge Jönsson veta att stridsdomarmötet tidigare på kvällen hade varit rejält oenigt. Orsak: min insats att koppla ut telefonnummer i/från en AT-station med befintlig sambyggnad.

Å ena sidan försvarsområdesbefälhavaren som betonade att jag begått ett mycket allvarligt fel; nog för att bestraffas med arrest. Å andra sidan chefen för I 16 (överste Nils Juhlin) som betonade den entreprenörmässiga aspekten och det faktum att mina åtgärder hade säkerställt att slutövningen kunnat komma i gång i stort sett enligt plan. Arrest var därför inte aktuellt. Man hade slutligen enats om den senare ståndpunkten.

Epilog

Efter någon tid fick jag ett personligt brev från Halmstad. Avsändare var chefen I 16. Han tackade i detta brev för den goda insatsen

under repetitionsövningen, ”speciellt under slutövningen uppe i Kungsbacka”.

Vad beträffar 6-dagarskriget: Stridsdomargruppen ägnade en del tid åt att följa utvecklingen via radio. Även ”vi övande” uppsnappade ett och annat.

Jag kommer särskilt ihåg kapten Lars-Olof Tyche (tidigare UNMO, United Nations Military Observer, i Palestina) som bara var osäker angående en sak: Skulle Israel gå så långt som att ta Kairo? I mina öron var det – då – en förbluffande fråga, intressant på gränsen till fascinerande.

Jag hade också mycket kontakt med kapten Torefalk på KA 4, även han en tidigare UNMO. Den information jag då tillgodogjorde mig gjorde intryck. Jag fick själv möjlighet att göra ett UNMO-år i Mellanöstern 1977–1978. En av höjdpunkterna i livet, militärt såväl som civilt.

Slutligen: Jag fick ta konsekvenserna av en icke kontrollerad, därför ej heller verkställd, order. Till denna dag får jag från släkt, vänner och andra då och då höra att jag ”har för stort kontrollbehov”. ”Mycket bra att ha”, svarar jag övertygande.

Olle Rosengren
Sambandschef KFÖ 1967

Behörigheter (kategorier):

A – fast anställt, sambandsutbildat befäl; får utföra alla typer av kopplingsarbete på en AT-station.

B – specialutbildad reserv- och värnplikligt befäl; får utföra det delvis begränsade kopplingsarbete som täcker fältförbandens grundläggande behov.

C – värnplikligt personal; endast tillgång till AT-stationens vindfång för att koppla ut 99-numret till sitt förband.

En överfurirs minnen från Hallands regemente

Del 2

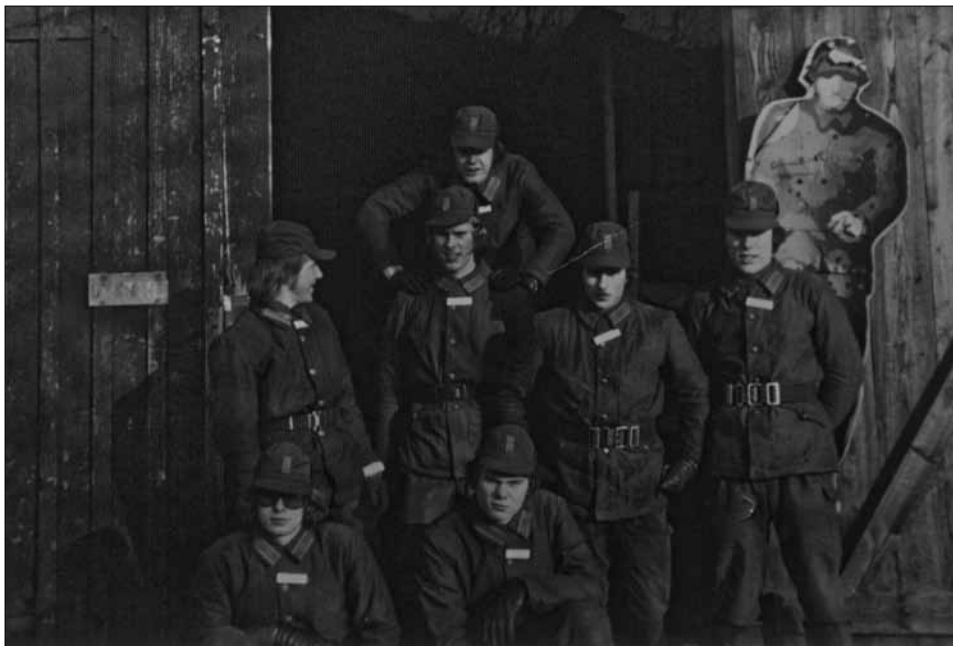
Som tidigare berättats var kapten Tyko Rös chef för gruppchefsskola 2 (GS 2) 1974/1975 där vi efter examen skulle få vår fjärde pinne, som visade att vi var kompetenta trupputbildare. Förlåt en utviking om hur det var bättre förr, eftersom jag före min ”55+” har tvingats se dagens trupputbildning förläckas till något som inte ens hade godkänts vid GS 1.

Tjocka böcker i pedagogiska grunder har ersatt den tunna och utmärkta boken Anv TU (Anvisningar Trupputbildning) som innehöll allt en trupputbildare borde veta.

Hur man formulerar mål, ställer mätbara krav och med dem kontrollerar att målet nåtts har numera bakats ihop till en akademisk avhandling.

Examensdags för GS 2-elever 1975 och därmed uppställning på skolhusets trappa för sedvanligt förevigande. Längst fram, från vänster: Björn Andersson (stf kurschef), Tyko Rös (kurschef), Roland Lejdemalm (skolchef), Sven Jägervall (instr), Folke Schlichting. Strax bakom: Stig-Olof Fredriksson, Ingemar Stenbeck, Gabor Garancz. Nästa led: Leo Sörensen, Gerth Larsson, Mats Larsson, Gert Abrahamsson, Ingvar Paulsson, Lars Odrup, Bengt Söderqvist. Längst bak: Hans Hilbertsson, Roland Norrman, Christer Gunnarsson, Bengt-Åke Andersson.

Grabbarna på Mossatorpet, Nyårsåsen, har fått uppgifter i målboden. Närmast kameran Bengt Söderqvist och Hans Hilbertsson. Bakom dem Gert Abrahamsson, Bengt-Åke Andersson, Folke Schlichting och Ingvar Paulsson. Längst bak ser vi Gerth Larsson och en helfigur.

Denna februaridag 1975 skulle GS 2 lyfta sig och Tyko Rös och löjtnant Björn Andersson skulle låta oss öva något på andra funktioner, ingående i ett skyttekompani.

Läste vi på?

Dagarna före hade vi förmanats att läsa på om underhållstjänst varvid vi förstås fäste oss vid de två första stavelserna.

Tyko målade i ett strilande regn upp ett levande scenario där vi som trosstroppchefer befann oss bakom tre skytteplutoner som skulle anfalla från Galgberget och ta Paddocken.

– Ni har nu läst på om tjänstegrenarna vid ett kompanianfall och vad som kan behövas av vår trosstropp. Någon som i orderform vill föreslå något?

Allmän tystnad. Det här med orderform kändes inte så bra. Avgjort bättre var att berätta vad

man ville ha gjort men i det militära fungerar det tyvärr inte så.

En försiktig harkling:

– Trosstroppen skall underhålla på den här platsen för att försörja kompaniets anfall mot (pekar)...

– Tack det räcker! Nästa!

– Hm, vi skall underhålla...

– Underhålla? Vad hade herrarna tänkt sig?

Dans? Dragspel? Det heter understödja och inget annat! Trosstroppen understödjer! Nästa!

Tystnaden var som man säger öronbedövande.

Nu sviker mig kanske mitt minne men jag är tämligen säker på att nästa orderförslag var att sjukvårdgruppen skulle vårda sjuka och kokgruppen laga mat. Vid det laget såg kapten Rös ganska trött ut och beordrade hemmarsch för studier, om vad har jag glömt.

Så småningom blev jag placerad på 12. pansarvärnskompaniet (se 2015 års tidning).

En trevlig sak på hösten 1975, innan de värnpliktiga ryckte in, var befälsutbildningen vid kompaniet och det som i dag kallas för team building. Numera verkar sådant ske på fjärran belägna kursgårdar till synnerligen höga kostnader men major Staffan Christiansson hade billigare idéer såsom fika på mässen, lite lättare orientering för de som så önskade samt en smula pistolskytte.

Ett populärt inslag var just pistolskyttet. Inte alltför långt att gå och skjutning i behagliga ställningar, även om risken fanns att pistol m/40 kunde spricka då den var byggd för 9 mm skarp patron m/39 och inte m/39 B.

Själv blev jag riktigt biten av sporten och tillbringade åtskilliga söndagar på pistolskyttebanan, vilket så småningom renderade mig ett guldmärke.

A och O vid pistolskytte är att slappna av (undantaget är förstås snabbsskytte). Ett skott efter en noggrann avfyrning och sedan ned med m/40 snett mot marken och slappna av.

Skott i foten...

Proceduren hade upprepats säkert hundratals gånger men detta var den hundraförsta och ett skott small, genom marschkängan och mitt mellan höger stortå och nästa. Lyckligtvis var jag ensam på skjutbanan, annars hade situationen varit ännu värre.

Smärtan var obeskrivlig men jag lyckades ta mig till bilen och till Halmstad sjukhus där jag inför den förbluffade personalen förklarade att jag hoppat ned på ett armeringsjärn.

Skadan var inte allvarlig men värre var att jag skulle bli hela regementets byfåne om jag traskade in på förrådet och försöka byta en skottskadad marschkänga.

Innan dess skulle förstås AFSE (Anmälan Förlorad Skadad Egendom) skrivas och den kompanifanjunkare var ännu inte född (åtminstone inte vid 12. pvkomp) som skulle gå på den bluffen.

Rumskompisen räddade mig

Till slut lyckades jag förmå Ingvar Paulsson, min rumskamrat och tjänstgörande på trosstroppkompaniet, att via mystiska vägar hitta ett par nya åt mig. Kostnaden blev två hamburgare och jag blev en erfarenhet rikare.

Märkligt nog har jag fler minnen från min korta tid vid Hallands regemente än från Svea livgarde. Förmodligen var det så att överfurer, och för den delen också fänrikar, tilläts ta ut svängarna mer än de äldre och mer förnuftiga.

Lars Odrupe
F d officer vid I 16

Rätta svar till "Kända smeknamn" (sidorna 38-39)

1. Gösta Vilhelm Rosendahl	6. Bror Einar Bengtsson
2. Bertil Johan Johansson	7. Henrie Ingbert Jönsson
3. Nils Arne Andersson	8. Svea Wadsten
4. Nils Gunnar Knutsson	9. R A L Andersson
5. Erik Arnold Johansson	10. Stig Bengtsson

Från yrkesofficer till hemvärnssoldat

Min militära karriär startade 1976 som värnplikting på Gruppchefsskola 1 (GS 1), livkompaniet, I 16 och avslutades som kapten på sjukvårdpluton, Laholms kompani, Hallandbrigaden år 2000.

Saker som präglat mig som människa under mina år som militär är att arbeta i grupp, lyssna och förstå en instruktion eller order, att drill inte är ett fult ord utan ett fantastiskt hjälpmedel för att kunna nå sina uppsatta mål, fysisk träning är en av flera andra ledstänger till att ha en bra fysisk och psykisk hälsa.

Att ångest inte är när man ska tala inför en grupp andra människor, utan det är när man står vid starten till den militära hinderbanan och inser att första hindret är en femmetersstege som man ska hoppa ner från och sedan fortsätta att springa ytterligare 500 meter med ytterligare 19 hinder i vägen, att smärta bara är svaghet som lämnar kroppen, det som inte dödar det härdar. Det är mängder av andra deviser och talesätt som har präglat mitt liv.

Jag hoppas du läser fraserna med ett visst mått av humor. Jag menar bara att även om det

ibland var en hård attityd och tuff miljö mellan oss, så fanns det ett hjärta i alla och en hjälpare hand när man verkligen behövde den.

Även om det var tuffa tag i gruppen som kunde uppfattas som pennalism så var man en del av en organisation som man trodde på, och övertygad om att lyckas i sitt värv som soldat.

När Berlinmuren föll 1989 var den stora massan av befolkningen övertygad om att det inte skulle bli någon väpnad konflikt i eller mot Sverige på överskådlig tid, men kort är den tid att kunna glädjas.

2013 började mina tankar på att vara en i gänget igen, och det var idrotten som sammanförde mig med hemvärdet. Jag hade under flera år under min aktiva karriär som officer tränat och tävlat nationellt och internationellt i militär femkamp, som för mig är den optimala fysiska träningen för en soldat. Den fysiska

Hemvärnsbataljonen uppställd på kaserngården. Regimentets fana i förgrunden.

FOTO: JAN ERIK NORDBERG

fostran har blivit en del av tillvaron även nu på gamla dar.

Ett annat spår som var vägledande i mitt val att söka mig till hemvärdet var den omtransformering som hemvärdet har genomfört under de senaste åren, i mitt tycke den största framgångsfaktorn för att jag skulle kunna tänka mig att lägga huvuddelen av min vakna fritid åt hemvärdet.

I mina unga, oupplysta år var hemvärdet en grupp i huvudsak mycket gamla män, som på sin fritid ägnade sig åt att sitta runt en byggnad och dricka kaffe. I dag vet jag av erfarenhet att det inte var så tidigare och att det definitivt inte är så nu. Nationen försvaras numera av hemvärnssoldater i betydligt lägre åldrar än tidigare. I dag är det jag som är den gamle gubben. Dessa yngre män och kvinnor gör sitt värv inom försvarets frivilligrörelse med stor entusiasm och god precision.

Fram till dags dato har jag varit aktiv i

hemvärdet under två år. Arbetsuppgifterna inom logistikområdet är stimulerande men också en stor utmaning. Hemvärdet växer fortfarande och kommer att växa under många år framöver.

Den största skillnaden jag märker när jag jämför då och nu, är att skjututbildning inte är så statisk som tidigare utan har utvecklats till att vara funktionell.

Det som liknar "förr" är att KFÖ:n fortfarande är årets höjdpunkt. Då övar vi tillsammans igen och har roligt.

2017 tar vi höjd mot höstens KFÖ och Aurora. Lev väl så hörs vi hela tiden.

Greger Rooth Wennerholm
F d officer vid I 16

"Halt! Vem där?"

FOTO: JAN ERIK NORDBERG

MEDLEMSINFORMATION

Gemytliga bilder från Hollandsresan i september 2016. Foto: Claes Norelov.

- Kamratföreningens **årsmöte** är fastställt till fredagen den **7 april 2017 kl 18.00**.
- **Film (DVD) från resan till Holland** 15-18 september 2016 kan beställas från Lars Björk, bjrk1@telia.com, alternativt via postadress (se omslagets baksida). Pris endast 50 kr.
- **Nordisk kamratföreningsträff** 2017 äger rum i Halmstad den 14-18 juni. Lv 6 är ”värdregemente”.
- Kamratföreningen firar **80-årsjubileum** i samband med årsmötet i april 2017.

Vill du bli medlem? Kontakta Håkan Söderberg, haksod@spray.se. Medlemsavgiften är endast 100 kr per år. Plusgiro 26 27 24-8 – ange namn.

Om du ändrar din e-postadress: meddela Håkan!

Medlemmar

Vår förening består i dag av 663 ständiga medlemmar, 339 årsmedlemmar, sju hedersledamöter och en hedersmedlem – totalt 1 010.

Nya medlemmar 2016

Under 2016 har vi fått 29 nya medlemmar, vilka hälsas hjärtligt välkomna!

Marita Bergman, Varberg • Göran Bramsell, Greve • Katarina Bäckelin, Halmstad • Ing-Marie Criwall, Halmstad • Mats Dahl, Frillesås • Martin Emanuelsson, Ullared • Johan Engman, Hyltebruk • Håkan Eriksson, Halmstad • Anna-Lena Frölid, Oskarström • Dan Hagung, Halmstad • Lars Herbertsson, Mellbystrand • Andreas Jalmestam, Bua • Johan Johansson, Slättåkra • Susanne Johansson, Fjärås • Hans Johnsson, Kungsbacka • Ursula Jörnbo, Väröbacka • Torbjörn Malmkvist, Halmstad • Tommy Nilsson, Halmstad • Ulrika Olander Einarsen, Laholm • Bengt Arne Palm, Halmstad • Kristian Pernevill, Skällinge • Linus Ryberg, Morup • Per Sjöswärd, Rimforsa • Per-Åke Svenningsson, Gällstad • Lena Svensson, Halmstad • Leo Sörensen, Slättåkra • Birgitta Wäldén, Falkenberg • Gabor Zalavari, Varberg • Hans Zettby, Linköping

MEDLEMSINFORMATION

Resa till Finland

Bäste resenär 2017!

Den 30 augusti-3 september åker vi tillsammans på en historisk resa till vårt broderland i öster. Pris 4 500 kr.

Preliminär resplan

- Onsdag** Avresa Halmstad, buss
Färja till Helsingfors
- Torsdag** Helsingfors
- Fredag** Helsingfors
- Lördag** Hangö och Åbo
Färja till Stockholm
- Söndag** Bussresa till Halmstad

Besöksmålen i Helsingfors, Hangö och Åbo är i skrivande stund inte fastställda. Resegruppen återkommer med besked.

Föransmälan, d v s inbetalning av anmälningsavgiften 500 kr, skall vara gjord senast 20 mars. Plusgiro 26 27 24-8, ange namn. Slutlig inbetalning senast 30 juni.

Förra årets resa fulltecknades varför skyndsamt anmälan bör eftersträvas.

Se bifogad reseanmälan för mer information.

Lars Björk

Helsingfors.

Foto: Helsingfors reseguide.

Har du något att berätta?

Artiklar, artikelförslag och anekdoter mottages tacksamt.

Kontakta Bo Westman:

Tel: 0730-21 90 50

Epost: bossebus213@hotmail.com

Hallands Regementets och Hallandsbrigadens Kamratförening

Box 515, 301 80 HALMSTAD. Plusgiro 26 27 24-8.

Hemsida: <http://www.i16.se/>

KONTAKTPERSONER

Gunnar Ohlsén • Tel 073-314 75 82 • Epost gunnarohlsen@spray.se

Klubbmästare: Lars Folkesson • Tel 035-384 56 • Epost lars.folkesson@mil.se

Veteraner: Bo Westman • Tel 0730-21 90 50 • Epost bossebus213@hotmail.com

Ett stort och varmt **TACK** för alla penninggåvor som kommit kamratfonden och tidningsfonden till del under det gångna året!

Vissa av våra medlemmar har tyvärr glömt att meddela namn, och vissa andra har betalat årsavgift trots ständigt medlemskap. Dessa medel har tillförts tidningsfonden.

Agne Ivarsson, Ullared
 Alf Sinander, Tvååker
 Allan Olsson, Falkenberg
 Anders Adolfsson, Helsingborg
 Anders Löfgren, Hajom
 Arne Gustavsson, Falkenberg
 Arne Svensson, Särö
 Arne Yngvesson, Glommen
 Arvid Melin, Sollentuna
 Axel Ahlfors, Kungsbacka
 Bengt Bengtsson, Hishult
 Bengt Ekberg, Oskarström
 Bengt Hammarberg, Kungsbacka
 Bengt Hultén, Harplinge
 Bengt-Göran Ludvigsson, Oskarström
 Bengt-Åke Andersson, Halmstad
 Benny Nord, Halmstad
 Bent Eriksson, Halmstad
 Bertil Augustsson, Kristinehamn
 Bertil Hansson, Halmstad
 Bertil Helgesson, Laholm
 Bertil Kristiansson, Halmstad
 Birgitta Jacobsson, Mellbystrand
 Birgitta Johansson, Halmstad
 Björn Rackborg, Mellbystrand
 Bo Alfredsson, Varberg
 Bo Criwall, Halmstad
 Bo Erlandsson, Kvibille
 Bo G Bengtsson, Stocksund
 Bo Gardahl, Halmstad
 Bo Hervén, Simlångsdalen
 Bo Hökfelt, Kungsbacka
 Bo Karlsson, Sennan
 Börje Bredahl, Torup
 Carl Fredrik Graf, Halmstad

Carl Johan von Mentzer, Halmstad
 Carl Junback, Stockholm
 Carl-Erik Lindegren, Gullbrandstorp
 Carl-Gustaf Bergensträhle, Halmstad
 Carl-Gustaf von Mentzer, Halmstad
 Casper Malmgren, Halmstad
 Catharina Sjöholm, Halmstad
 Christer Gunnarsson, Halmstad
 Christer Wanlert, Kristianstad
 Christina Stjernfeldt, Norrköping
 Claes Eriksson, Ängelholm
 Claes Lindoff, Halmstad
 Claes Lydén, Hjärnarp
 Clarence Axelson, Simlångsdalen
 Conny Benjaminsson, Falkenberg
 Curt Hornwall, Karlstad
 Dragana Zivanovic, Halmstad
 Elis Ljunge, Kvibille
 Eric Lundgren, Halmstad
 Erik Danielsson, Kungsängen
 Erik Johansson, Kungsbacka
 Erland Artbäck, Kullavik
 Erling Gunnarsson, Kungsbacka
 Fredrik Bagge, Halmstad
 Gabor Zalavari, Varberg
 Gert Alsenmyr, Västerås
 Gert Grotte, Halmstad
 Greger Rydén, Halmstad
 Gunnar Gustafsson, Mölle
 Gunnar Johansson, Ullared
 Gunne Ewald, Halmstad
 Göran Digmar, Spanien
 Göran Ericsson, Halmstad
 Göran Lundahl, Gullbrandstorp
 Göran Nilsson, Halmstad

Göran Wahlqvist, Moholm
 Göran Wetterlundh, Halmstad
 Gösta Svorén, Falkenberg
 Göthe Nilsson, Halmstad
 Hans Christensson, Halmstad
 Hans Hallberg, Falkenberg
 Hans L Carlsson, Helsingborg
 Hans-Börje Oskarson, Fjärås
 Hans-Olof Hansson, Växtorp
 Harald Erling, Rydebäck
 Harry Lundqvist, Halmstad
 Håkan Söderberg, Ugglarp
 Håkan Wallin, Halmstad
 Håkan Öberg, Heberg
 Inga-Lill Österberg, Varberg
 Ingemar Andreasson, Eldsberga
 Ingemar Carlsson, Täby
 Ingemar Dahlberg, Ätran
 Ingemar Gottfridsson, Laholm
 Ingemar Johansson, Halmstad
 Ingemar Paulsson, Halmstad
 Inger Benjaminsson-Kindberg, Falkenberg
 Ingrid Åhed, Halmstad
 Ingvar Jakobsson, Tvååker
 Ingvar Johansson, Falkenberg
 Ingvar Ohnell, Mölle
 Iris Eklund, Halmstad
 Jan Bursell, Falkenberg
 Jan Börjesson, Varberg
 Jan Ekberg, Halmstad
 Jan Lundblad, Förslöv
 Jan Sandberg, Falkenberg
 Jan Wozniak, Halmstad
 Jan-Erik Heiner, Halmstad

Jens Flenner, Gullbrandstorp
 Jesper Lagernäs, Varberg
 Johan Håkansson, Halmstad
 Johan Rydén, Halmstad
 Kaj Sjösten, Halmstad
 Karl Eklöf, Eksjö
 Karl-Erik Håmark, Varberg
 Karl-Gustav Johansson, Halmstad
 Kenneth Carlsson, Getinge
 Kenneth Hulander, Halmstad
 Kenneth Wijk, Simlångsdalen
 Kjell Boman, Halmstad
 Kjell Sjövald, Falkenberg
 Kjell-Åke Nilsson, Hjärnarp
 Kjäll Åhed, Halmstad
 Klas Löfgren, Sundsvall
 Krister Edvardson, Halmstad
 Krister Thelin, Frankrike
 Kurt Kaschner, Skummeslövsstrand
 Lars B Bengtsson, Drottningstorp
 Lars Bastholm, Halmstad
 Lars Cronqvist, Steninge
 Lars Folkesson, Halmstad
 Lars Gustafsson, Halmstad
 Lars Josefson, Stockholm
 Lars Malmberg, Steninge
 Lars Memmi, Åled
 Lars Odруп, Finland
 Lars R Broström, Halmstad
 Lars Raning, Ugglarp
 Lars Undin, Halmstad
 Lars-Arne Karlsson, Oskarström
 Lars-Gunnar Oskarson, Åsa
 Lars-Göran Grahn, Halmstad
 Lars-Göran Nilsson, Halmstad
 Lars-Olof Ludvigsson, Hamburgsund
 Lauritz Björk, Sjöbo
 Leif Andersson, Gullbrandstorp
 Leif Bengtsson, Höllviken
 Leif Bergqvist, Västerås
 Leif Blommegård, Getinge
 Leif Bramsell, Båstad
 Leif Cronholm, Halmstad
 Leif Larsson, Eldsberga

Leif Lundin, Oskarström
 Lena Wallin, Halmstad
 Lennart Almqvist, Halmstad
 Lennart Bengtsson, Limhamn
 Lennart Börjesson, Varberg
 Lennart Ericsson, Kvibille
 Lennart Eriksson, Kullavik
 Lennart Eriksson, Kvibille
 Lennart Törnqvist, Stockholm
 Lennart Wennberg, Huddinge
 Magnus Larsson, Oskarström
 Magnus Lavman, Gnesta
 Magnus Petersson, Kungsbacka
 Maj-Britt Cronholm, Halmstad
 Mark Atterbom, Frankrike
 Martin Folestam, Limhamn
 Mats Eriksson, Varberg
 Mats Göransson, Gullbrandstorp
 Mats Karlsson, Torup
 Mats Tornell, Getinge
 Matts Stensson, Laholm
 Michael Abrahamsson, Halmstad
 Niclas Haglund, Varberg
 Nils-Erik Axén, Kungsbacka
 Nils-Erik Haag, Bandhagen
 Nils-Olof Olofsson, Viskafors
 Olle Persson, Halmstad
 Olle Rosengren, Linköping
 Olof Wettermark, Halmstad
 Per Asklund, Laholm
 Per Carlsson, Åled
 Per Dahlöf, Råå
 Per Gunnar Andréasson, Lund
 Per Nastell, Halmstad
 Percy Romberg, Halmstad
 Per-Olof Qvist, Halmstad
 Peter Carlsson, Onsala
 Peter Hjelm, Halmstad
 Peter Leo, Halmstad
 Pontus Andersson, Lund
 Raymond Brisenfeldt, Halmstad
 Roland Lundén, Torsåker
 Roland Stensson, Harplinge
 Rolf Bengtsson, Halmstad

Rolf Eklund, Halmstad
 Rolf Norr, Halmstad
 Rolf Wittesjö, Vittsjö
 Ronny Torstensson, Oskarström
 Roul Sjölin, Halmstad
 Rune Andersson, Halmstad
 Rune Morell, Lidköping
 Rune Sjöholm, Halmstad
 S Orvar Larsson, Halmstad
 Seved Almqvist, Lund
 Sonny Norrman, Halmstad
 Staffan Anckar, Gullbrandstorp
 Staffan Christiansson, Halmstad
 Stefan Carlsson, Torup
 Stefan Petzäll, Halmstad
 Stefan Quist, Gullbrandstorp
 Stefan Röjelid, Fjällbacka
 Stig Wetterstrand, Halmstad
 Stig-Allan Jönsson, Halmstad
 Sture Brink, Halmstad
 Sven Elfström, Varberg
 Sven Jägervall, Halmstad
 Sven Thelander, Linköping
 Sven-Olof Svensson, Halmstad
 Thomas Eskilsson, Falkenberg
 Thomas Frölid, Oskarström
 Thomas Grevholm, Veinge
 Thomas Persson, Falkenberg
 Thomas Persson, Varberg
 Tomas Ingemansson, Slöinge
 Torleif Nordgaard, Halmstad
 Torsten Atterbom, Särö
 Tyko Rös, Steninge
 Ulf Edström, Djursholm
 Ulf Fredriksson, Saltsjöbaden
 Ulf Josefsson, Halmstad
 Ulf Malmsten, Hovås
 Ulf Ohlsson, Smedjebacken
 Ulf Staveryd, Halmstad
 Ulf von Roth, Stockholm
 Weinö Sirviö, Slöinge
 Yngve Johansson, Kristinehamn

Vi gratulerar!

April 2017

01	Roland Janson	60
02	Per Ljungnér	50
03	Lennart Eriksson	75
03	Gunnel Lindskog	75
08	Björn Molin	85
08	Rolf Ahlström	80
16	Staffan Christiansson	75
16	Göran Blomquist	70
20	Michael Svensson	60

Maj

04	Peter Friberg	60
05	Gunnar Johansson	60
07	Lennart Eriksson	75
09	Ingvar Bertsson	60
13	Gunnar Holmquist	70
13	Kerstin Larsson	70
15	Jarl Wallefors	75
15	Lars Malmberg	70
15	Klas Lind	50
16	Benkt Lindström	75
19	Björn Risén	70
21	Arne Karlsson	75
29	Jan Åke Zell	70
30	Anders Welin	75
31	Lars Knutson	70

Juni

01	Kjell Johansson	70
03	Karl Eklöf	85
05	Sven Adler	60
08	Hans Ryding	70
08	Kent Tholin	70
10	Lars Ljungman	95
11	Leif Lundin	70
13	Roland Olsson	60
17	Bertil Dawidson	75
20	Stefan Carlsson	60
21	Göran Digmär	90
21	Leif Bramsell	70
24	Bengt Lindahl	70
27	Ingvar Johansson	75
30	Björn Widmark	70

Juli

12	Mats Welff	70
14	Thomas Persson	70
15	Gert Bertilsson	60
18	Carl-Gustaf Kalmnäs	80
20	Magnus Månsson	50
22	Roland Stensson	80
25	Annica Petersson	60

Augusti

04	Patrik Lidbeck	50
05	Peter Skullman	60
07	Lennart Bengtsson	70
09	Magnus Lavman	60
13	Jan Börjesson	75
13	Lennart Börjesson	75
16	Conny Benjaminsson	75
21	Kjell Andréasson	90
24	Björn D:son Björnvad	95
24	Rolf Knutson	75
27	Lars Wikingskiöld	50
31	Arvid Samuelsson	40

September

05	Ann-Cristie Brorsson	75
06	Ann-Christine Zell	70
08	Lennart Nilsson	75
08	Hans-Erik Malmström	70
09	Kenneth Källström	75
13	Folke Roos	90
15	Catharina Sjöholm	60
16	Petri Järventausta	50
18	Inga-Lena Rydén	70
24	S Orvar Larsson	80
25	Per-Sylve Åkesson	60
26	Ronny Jacobsson	70
26	Martin Ekman	50
30	Mats Gustafsson	50

Oktober

01	Nils-Erik Haag	75
02	Bengt Andersson	50
07	Per-Erik Johansson	60
09	Karl-Gustaf Alm	75
10	Waldemar Kähler	95
11	Lauritz Björk	70
11	Linus Ryberg	40
12	Ulf Fredriksson	75
18	Monica Heiner	75
21	Harald Boström	85
21	Tore Åkesson	85
24	Conny Fritz	85
25	Leo Schmeede	50
27	Ingrid Åhed	85

November

02	Jörgen Preuss	60
03	Ingemar Carlsson	85
03	Anders Löfgren	50
07	Lars Gustafsson	75
07	Jonas Berndtsson	50
09	Mats Karlsson	70
11	Ingrid Bergström	70
11	Ingvar Bengtsson	60
14	Ove Persson	80
16	Lars B Bengtsson	85

19	Jean Fältö	75
20	Linda Andersson	40
21	Mikael Svensson	50
22	Nils-Ingvar Fridolf	60
23	Bengt Hultén	80
26	Gert Andersson	80
29	Benny Nord	60

December

06	Gert Grotte	90
08	Lars-Arne Karlsson	75
08	Krister Thelin	70
13	Stefan Ahlström	60
19	Olof Wettermark	70
24	Thomas Grevholm	50
25	Clas Dahl	50
29	Håkan Vallin	60
30	Ulf Malmsten	70

Januari 2018

02	Dan Roskvist	75
04	Dan Hagung	75
06	Börje Tönsgård	80
07	Björn Ek	50
12	Leif Bergqvist	80
22	Elvi Ratia-Almquist	75
31	Lennart Hirseland	80

Februari

05	Karl Gösta Johansson	70
11	Claes Lindoff	70
12	Lars Ohlin	60
16	Lars Raning	70
19	Björn Rackborg	80
22	Agne Ivarsson	50
24	Greta Klang	85
25	Ingela Undin	70

Mars

01	Bengt Tellow	95
03	Tommy Jeppsson	70
07	Anders Sixtensson	60
08	Inga-Lill Österberg	70
10	Kjell Sjunnesson	70
13	Monica Hedström	75
13	Fredrik Carlzon	40
14	Anders Hejnebo	60
16	Gösta Eliasson	75
19	Arvid Larsson	95
22	Göran Lindqvist	75
23	Bo Söderberg	75
23	Kenneth Svasse	60
24	Anders Westergren	60
25	Irené Wallefors	70
30	Lena Grahn	70
31	Christer Kjell	75
31	Gunnel Rydén	70